

FALUN DAFA

法輪大法

**NAUCZANIE FA PODCZAS
DYSKUSJI O TWORZENIU
SZTUK PIĘKNYCH**

美術創作研究會

講法

LI HONGDŹY

李洪志

(21 LIPIEC 2003 R.)

Ostatnia aktualizacja 28 lutego 2011 r.

Wszyscy uczący się, którzy się tutaj znajdują, zajmują się tworzeniem sztuk pięknych i wszyscy posiadają profesjonalne umiejętności. Będę po prostu mówił o tym, co przychodzi mi na myśl i będę tylko mówił z punktu widzenia prawd Fa. Sztuki piękne są bardzo ważne dla ludzkości. Podobnie jak inne formy kultury ludzkiej odgrywają one wiodącą rolę w stosunku do pojęć, jakie człowiek ma w społeczeństwie ludzkim, wpływając na wartości estetyczne ludzkości. Pojęcie tego „co jest estetyczne” i „jakie jest właściwe poczucie piękna, które ludzie powinni posiadać” są ściśle związane z podstawami moralnymi ludzkości i normami. Kiedy ludzie uznają to co nieestetyczne za estetyczne, to wartości moralne ludzi zanikły.

Moralność ludzkości podlega pewnym zmianom w różnych okresach czasu. Moralność ludzkości sama w sobie wywiera wpływ na sztukę ludzkości, a sztuka z kolei oddziałuje na ludzkość. Widzicie wszyscy, że wiele w dzisiejszej sztuce jest spreparowane przez nowoczesną mentalność i dzisiejsza ludzkość już dawno przekroczyła moralne granice i normy, jakie ludzkość mieć powinna. Tak więc powstałe w ten sposób tak zwane sztuki piękne nie są już kulturą ludzką, ponieważ nie są one wytworem racjonalnego działania i jasnego umysłu, ani nie są prawdziwymi i pięknymi dziełami ludzkości stworzonym przez prawą ludzką myśl, dobrą myśl i przy właściwym pojmowaniu piękna artystycznego. W następstwie tego sztuka ulega wynaturzeniu. Tak więc jeśli chodzi o dzisiejszą sztukę, to ściśle mówiąc nie jest ona już więcej niczym ludzkim. Często widuję tak zwane dzieła sztuki nowoczesnej, które tak naprawdę są produktami natury demonicznej, chociaż niektóre z nich są dość znane. Nie tylko że są one demonicznej natury, ale również wiele osób w poszukiwaniu natchnienia podczas malowania faktycznie naśladuje zachowanie duchów. Jeśli taka sytuacja trwa przez długi okres czasu, ich umysł z pewnością popadnie w stan mroczny i dziwaczny. Zawodowi artyści wiedzą, że jeśli ktoś tak postępuje, to jego umysłu będzie w stanie, w którym będzie on dogadzał nikczemnej stronie natury człowieka, a nawet umyślnie będzie dążył do wywołania nikczemnych reakcji psychicznych. Tak więc tak zwana nowoczesna sztuka zazwyczaj nie jest zbyt dobra, ponieważ nie tylko że szkodzi malarzom, ale także powoduje szkody psychiczne u tych, którzy ich prace oglądają, jak również poważnie niszczy wartości moralne człowieka.

Jednak uczniowie Dafa nie mogą porzucić tego społecznego środowiska zwykłych ludzi, gdy kultywują i wiodą swoje życie. Jesteście także pogrążeni w nurcie wyobrażeń nowoczesnych ludzi i to środowisko także na was wpływa. Wielu uczniów Dafa, zanim zaczęli się uczyć Dafa, nawet studiowało i zajmowało się tworzeniem nowoczesnej sztuki. Oczywiście myślę, że bez względu na to, czy zajmujecie się nowoczesną sztuką, czy prawdziwą, tradycyjną i prawą sztuką, jaką ludzkość powinna posiadać, to podstawowe techniki, których uprzednio się nauczyliście, powinny być takie same. A więc uczniowie Dafa muszą jasno rozumieć, jaką sztukę człowiek powinien posiadać. W ten sposób możecie trzymać się czystych i prawych artystycznych norm ludzi i będziecie mogli tworzyć rzeczy dobre.

Dlaczego dzisiaj odbywa się to spotkanie? Niech powiem wam, że wszystko, co robią uczniowie Dafa w tym bieżącym okresie historycznym jest najwyższej wagi. Właśnie wczoraj mówiłem, że wszystko co uczniowie Dafa robią, społeczeństwo ludzkie będzie naśladować w niezbyt odległej przyszłości. Obecnie w okresie poprawiania Fa wszystko na tym świecie obraca się wokół Dafa – to jest pewne – ponieważ trzy sfery zostały stworzone dla poprawy Fa. Dlaczego dziś o tym z wami dyskutuję? To dlatego, że uczniowie Dafa posiadający umiejętności artystyczne mają zdolności i energię. Jeśli to co robicie nie będzie prawe lub dostatecznie prawe, wzmocnicie wtedy nieprawne elementy, co jeszcze bardziej wpłynie na społeczeństwo ludzkie. W trakcie kultywacji macie poprawiać się poprzez pozbywanie się w drodze kultywacji wszystkiego, co nie dobre. Powinniście być dobrymi ludźmi wszędzie, gdziekolwiek jesteście. Tak więc, również w dziedzinie sztuki powinniście być dobrymi

ludźmi, a w swojej twórczości powinniście ukazywać to co piękne, co prawe, co czyste, co dobre oraz to co świetne i pozytywne.

Jakoże moralność społeczeństwa ludzkiego stoczyła się do tego stopnia, myśl ludzka uległa takim samym zmianom. A skoro zmienili się oni i przekształcili do tego stopnia, jest niemożliwym, aby ludzie samodzielnie powrócili. Żadna osoba, żadna teoria, ani żadna metoda nie jest w stanie umożliwić ludziom powrót do stanu, w którym byli – jedynie Dafa może [to umożliwić]. Podążaliście za mną aż dotąd w ratowaniu żywych istnień i znaczenie ratowania żywych istnień także zawiera w sobie to jak ratujemy moralność ludzką, jacy w przyszłości będą ludzie, którzy są uratowani, jak będą żyli i w jakich warunkach. Innymi słowy uczniowie Dafa nie tylko, że ratują żywe istnienia, ale także wytyczają prawdziwą drogę bytowania istnień ludzkich. Wszystkiego tego uczniowie Dafa dokonują w trakcie potwierdzania Fa.

Stwierdziłem, że trzy sfery będą istniały zawsze. A jak będą one istniały? To jest właśnie to, czym zajmę się podczas poprawiania Fa ludzkiego świata. Jednak wszystko, co uczniowie Dafa dziś robią jest najwyższej wagi i jednocześnie jest to kładzenie podwalin pod przyszłą ludzkość i przyszłą kulturę. Wszystko we współczesnej ludzkości jest w chaosie. Prawie nic z tych prawych i tradycyjnych rzeczy, jakie ludzie powinni posiadać, już nie istnieje i nie ma już nic, co byłoby czyste i prawe. Na szczęście istnieje w dalszym ciągu spuścizna kulturalna pozostawiona przez starożytnych, która nie została całkowicie zniszczona – zwłaszcza w dziedzinie sztuk pięknych, gdzie pozostawiona została wiedza o pewnych podstawowych technikach, tak że w miarę jak ludzkość powraca do sfery ludzkiej, ci którzy studiują sztuki piękne, będą mogli pojąć niektóre z tych najbardziej podstawowych rzeczy. A zatem w jaki sposób te najbardziej podstawowe rzeczy powinny być wykorzystane, by ludzie mogli wkroczyć na prawdziwą ludzką drogę? I jak możecie tworzyć dobre rzeczy? Myślę, że biorąc te podstawowe techniki za podstawę i dodając do nich prawdziwą dobroć, prawość oraz czyste piękno, do których zrozumienia uczniowie Dafa doszli poprzez kultywację, możecie przedstawić coś dobrego.

Skoro jestem przy tym temacie, chciałbym także pomówić o tym, jak rozwijała się ludzkość i o procesie rozwoju sztuki ludzkości, tak jak ja to widzę.

Sztuka ludzkości zarówno w kulturze Wschodu jak i Zachodu podlega procesowi powstawania, zastoju i degeneracji. Sztuka Wschodu i Zachodu szły odrębnymi drogami. Tak wyraża się to w ludzkim języku, podczas gdy naprawdę każda z nich jest konkretnym przejawem artystycznych aspektów istot na najniższym poziomie dwu różnych, wielkich systemów kosmicznych, to jest istot ludzkich. Innymi słowy są one przejawami rzeczy w tych systemach kosmicznych na ich najniższym poziomie - to jest wśród ludzi. W rzeczywistości istnieje wiele, wiele różnych kolosalnych firmamentów we wszechświecie. Jest ich wiele i wszystkie są niezależnymi, ogromnymi ciałami kosmicznymi. Każdy kolosalny firmament posiada swój własny, odrębny styl przejawiający się w inny sposób poprzez swoją własną unikalną strukturę. W ludzkim języku znaczy to, że charakteryzują się one różnymi cechami artystycznymi. Wszystkie gigantyczne ciała kosmiczne posiadają różne prawdy, co do których w sposób prawy oświeciły się od Dżen, Szan, Ren, podstawowych prawd Fa. W wyniku tego wszelkie systemy ciał kosmicznych charakteryzują się swoimi własnymi unikalnymi cechami, przejawiającymi się konkretnie w strukturze ich Nieba i Ziemi, w tym jakie są ich środowiska, jakie są formy istot tam istniejących, jak te istoty się przystrajają, w ich stylach architektonicznych, w formach w jakich występują tam zwierzęta i rośliny i tak dalej. Wszystkie one mają swoje własne, unikalne, prawe sposoby przedstawiania piękna, przyjaźni, wdzięku, wdzięczności i tym podobnych. Spośród całej twórczości tych systemów kosmicznych, przekazane zostały ludziom formy ekspresji istot niskiego poziomu zasadniczo z obydwu tych systemów, i obejmują one sztukę Wschodu i sztukę Zachodu. Jednak w tym

gigantycznym, ogromnym ciele to nie jest wszystko, co istnieje. Stwierdzam tylko tyle, że jedynie te dwa rodzaje zostały przekazane ludziom.

Co do tych dwóch systemów artystycznych ludzkości to zarówno na Wschodzie jak i na Zachodzie we właściwych im kulturach etnicznych na przestrzeni kilku tysięcy lat zachodził proces dziedziczenia, ale style tych dwóch rodzajów sztuki są w dużej mierze różne. Różnią się pod względem technik i podejść, sposobów ekspresji, odczuć, które wywierają i efektów wizualnych, które tworzą. Od samego początku procesu dziedziczenia sztuka chińska wykształciła się z kultury półboskiej. Innymi słowy połowa nacisku kładziona była nie na powierzchowną sferę ludzką, ale na ducha przedmiotu, jego urok i wewnętrzne znaczenia. To dlatego przejawy wszelkich aspektów kultury chińskiej tym się charakteryzują, zwłaszcza w dziedzinie sztuk pięknych, gdzie rzeczywiście nie przykładają się wagi do przedstawienia zewnętrznych szczegółów, lecz koncentruje się na wyrażeniu idei lub ducha czegoś oraz wewnętrznych znaczeń. Sztuka Zachodu także została przekazana ludziom przez Bogów, ale kładzie ona nacisk na powierzchowną kulturę człowieka. Przywiązuje ona znaczenie do pierwszorzędnej, precyzyjnej i wyszukanej techniki oraz realistycznego, najwyższego artyzmu. Nacisk kładzie się na demonstrowanie techniki w powierzchownej ludzkiej przestrzeni. Tak więc w dziełach tej sztuki zewnątrz obiektu jest wyrażone w niezwykle wyrafinowany i precyzyjny sposób. A więc style artystyczne Zachodu i Wschodu poszły dwiema odrębnymi drogami. W procesie swojego rozwoju sztuka Zachodu została odziedziczona po poprzednich cywilizacjach. Tak naprawdę sztuka Zachodu zachowała format systematycznego kształcenia nawet w ciągu kilku ostatnich cywilizacji. Posiadała szkoły, teorie i formalne kształcenie. Zawsze taką drogę obierała. Ciągłość sztuki Wschodu z drugiej strony zawsze polegała na tym, że krążyła jako element kultury ludowej wśród intelektualistów, rzemieślników i poszukiwaczy Drogi. Nie posiada ona systematycznej teorii, szkół, ani formalnego systemu kształcenia. Sposoby ekspresji w tych dziełach całkowicie opierają się na indywidualnym doświadczeniu, zwłaszcza jeśli chodzi o rzeźbę. W rezultacie tych cech charakterystycznych kultury Chińczyków na ekspresję rysunku, malarstwa i rzeźby w zasadzie oddziaływa kulturowy charakter Chińczyków, i wyrażają one w nieświadomy sposób myśli i uczucia. Postrzegane w ten sposób różnice w podejściu do wyrażania stają się dość znaczące. Patrząc na to z punktu widzenia najbardziej zewnętrznej powierzchni istot ludzkich techniki sztuki Zachodu są bardzo wyrafinowane i wymagają one dokładnego oddania światła i cienia, struktury i perspektywy wizualnej. Szczególnie jeśli chodzi o budowę ludzkiego ciała, to przedstawiają ją one bardzo dokładnie. Natomiast w starożytnych chińskich sztukach pięknych, ponieważ nie posiadają one żadnej systematycznej teorii, ani zawodowych studiów, wyrażaniu najbardziej zewnętrznych struktur brakuje dokładności.

Droga rozwoju sztuki zawsze biegnie od początkowego okresu do szczytu, po czym znowu następuje upadek. Wszystkie kultury ludzkości również podlegają tej tendencji. Wszystko, co ludzkie jest w toku powstawania, zastoju, degeneracji, zagłady, które należą do cech poprzedniego wszechświata. Tak więc ilekroć moralność ludzkości nie jest już dłużej wystarczająco dobra – gdy nic nie jest już wystarczająco dobre, musi zacząć się od nowa – jest to katastrofalne dla ludzkości, wszystko kończy się i wtedy wszystko znowu się zaczyna od początku, postępuje tak aż osiągnie szczyt i wtedy znowu upada. Ten cykl ciągle się powtarza.

W chińskich starożytnych sztukach pięknych nie ma systematycznych, ani wyspecjalizowanych studiów i dlatego nie są one w stanie dobrze sobie poradzić z perspektywą wizualną, jeśli chodzi o oddanie ciała ludzkiego i przedmiotów. Po zakończeniu panowania dynastii Cing wielu z tych, którzy zajmowali się sztukami pięknymi w Chinach przyswoili sobie podstawowe techniki sztuk pięknych Zachodu i ich prace nabrały dokładności w przedstawianiu zewnętrznych, powierzchownych form. Stworzyli oni tego rodzaju dzieła. Jednak w ostatnich czasach, a zwłaszcza w ciągu ostatnich dwudziestu kilku

lat, Chiny także znalazły się pod wpływem nowoczesnej myśli i tamtejsze dzieła sztuki przybierają coraz gorsze formy. Ludzkie pojęcia zmieniają się wraz ze zmianą sposobu myślenia. Jeśli człowiekiem nie kierują prawe myśli i polega on całkowicie na zewnętrznym postrzeganiu zmysłowym i powierzchownych uczuciach ludzkich zamiast na prawdziwych myślach oraz gdy człowiek nie przemyśli prawdziwie i samodzielnie spraw na trzeźwo, to wtedy wygląda to tak, jak gdyby nie miał on już duszy. Świadomość ludzka tworzy się po narodzinach na powierzchni człowieka i przejawia się tylko jako podświadoma reakcja. Świadomość jest chwiejna, może się w każdej chwili zmienić i ulega zmianom wraz ze zmianami w warunkach zewnętrznych i w ogólnej sytuacji w społeczeństwie. Jeśli ktoś polega na tym całkowicie to nie ma własnych myśli. Ponadto jego myśli są nie usystematyzowane, są niekonsekwentne i nie ma on ani prawych myśli, ani prawdziwego ja. To co tworzy się przy takim stanie umysłu, to tak zwana „sztuka nowoczesna” lub tak zwane „współczesne dzieła sztuki”. Początkowa faza wzrostu popularności tego typu dzieł przypada na wczesny okres pojawienia się na Zachodzie impresjonizmu i abstrakcjonizmu. Jeśli przyjrzymy się im spokojnie, to z pewnością zauważycie, że zostały one stworzone w stanie, gdy prawych myśli człowieka nie było i podążał on za ludzkimi wyobrażeniami istniejącymi na powierzchni. Są one niesystematyczne, chaotyczne, nieregularne i fragmentaryczne. Kto wie, co one wyrażają! Nie dostarczają ludziom wrażeń estetycznych, po prostu podążają za myślami ludzkimi istniejącymi na powierzchni. Prace w takim stanie spreparowane mają krzywe nosy, przedstawiają tylko pół twarzy albo stopę wyrastającą z pleców. Od samego początku były one wynikiem porzucenia przez człowieka własnych myśli oraz prawych myśli i są wytworami kończyn ludzkich i ciał kierowanych przez ukształtowane po narodzinach ludzkie wyobrażenia. Tylko, gdy człowiek porzuci swoją świadomość główną (*zhu yishi*) i pozwoli tym istniejącym na powierzchni ludzkim wyobrażeniom wędrować swobodnie, może stworzyć takie rzeczy. Wyłonienie się czegoś takiego zniszczyło sztukę Zachodu, najlepszą i najdoskonalszą sztukę prawie całej rasy ludzkiej. Ostatnimi czasy te wpływy dotarły do Chin.

A to był tylko wczesny okres sztuki nowoczesnej. Kiedy cała moralność społeczeństwa ulega coraz większej degeneracji, wyobrażenia ludzkie nie pozostają wcale takie same, one także się staczają. Te powstałe wówczas prace impresjonistów i abstrakcjonistów całkowicie lekceważą prawa perspektywy, przechodzenie od światła do cienia oraz dokładność przedstawienia struktury. Coraz bardziej podążały one za tak zwanymi „indywidualnymi uczuciami” i mylnie brali ten rodzaj nieracjonalnego folgowania sobie za wyzwolenie indywidualnej natury człowieka. To co naprawdę robili, to powściągnięcie swojej prawdziwej natury i folgowanie myśleniu ukształtowanemu po narodzinach, które nie zawiera w sobie prawdziwego ja. Rzucali [na płótno] jaskrawe kolory i całkowicie folgowali takim rodzajom uczuć, które pochodziły z ich wyobrażeń i w których nie było żadnej trzeźwej, racjonalnej myśli. Jednakże wyobrażenia kształtują się u człowieka po narodzinach. To nie są prawdziwe myśli człowieka, są one nieregularne, chaotyczne i niesystematyczne. Prace, które sklecili, są dlatego właśnie takie i wyglądają zupełnie nieproporcjonalnie, jak również brakuje im wizualnej równowagi. W okresie, który później nastąpił, gdzie moralne pojęcia ludzkie coraz bardziej się staczały, ich stan myślenia stawał się jeszcze bardziej niski, a na świadomość tak niskiego rodzaju już nie składają się wyobrażenia ludzkie. Kiedy własne myśli człowieka i jego prawdziwe ja przestają kontrolować powierzchnię człowieka, obce istoty wykorzystają tę sposobność i wkraczają. Kiedy dochodzi do tego stopnia, obce istoty już kontrolują umysł ludzki. To dlatego pojawiły się jeszcze mroczniejsze i bardziej przygnębiające formy wyrazu artystycznego, gdzie nawet światło jest ponure, które całkowicie odzwierciedlają stan umysłu przygnębionej i chylącej się ku upadkowi natury człowieka. Kiedy stoczyła się ona jeszcze bardziej, to także zaczęły nią powodować żądza sławy i osiągnięcia własnych korzyści w społeczeństwie oraz dążenie do całkowitego porzucenia własnego ja, a wówczas nawet ukształtowane po narodzinach wyobrażenia zostały

odrzucone. W tej sytuacji powłokę, w której własne ja człowieka było całkowicie nieobecne zaczęła kontrolować w stu procentach obca inteligencja i w większości przypadków ta obca inteligencja to istoty ze świata podziemnego, w większości upiory i duchy. Nastąpiła taka zmiana kosmiczna gdy moralność ludzkości uległa zepsuciu. Kiedy malarza kontrolują stworzenia o naturze yin, to co maluje wydaje się portretować świat podziemny i rzeczy ze świata podziemnego. Patrząc na wiele ich obrazów, można od razu powiedzieć, że przedstawiają one świat duchów, są mroczne, ciemne, zamglone, a te namalowane tak zwane ludzkie postacie wyglądają jak upiorne duchy; ziemia jest ze świata podziemnego i niebo też jest ze świata podziemnego. Dlaczego ludzie gustują w takim nastroju? Czy to nie dlatego, że ludzie nie posiadają już więcej prawych myśli? Czyż nie poszukują oni ciemności? Czyż to nie dlatego, że moralność ludzkości tak poważnie się zdegenerowała? I czy nie jest tak dopiero wtedy, gdy ludzie zwracają się w stronę przestrzeni, która znajduje się nawet niżej niż ta ludzka. Wartości ludzkości nadal staczają się i dlatego sztuka stała się obecnie rzeczywistym i konkretnym przejawem demonicznej natury ludzkości. Sztuka staje się bluźnierstwem wobec sztuki sakralnej i w pełni jest narzędziem dawania upustu naturze demonicznej, a to, co portretuje, to demony, duchy i potwory. Artyści sami przyznają, że te wszystkie prace to kicz, ale tak zwany kierunek artystyczny uznaje je za coś najbardziej wartościowego. Jakże kicz może być tym, co najlepsze? Wyobrażenia człowieka są postawione na głowie, dlatego myśli on, że kicz jest tym, co najlepsze.

To jest historia sztuk pięknych ludzkości – właśnie omówiłem ich ogólny rozwój. Teraz będziemy kontynuować te rozważania, przyjmując sztukę Zachodu za punkt wyjścia. Czy wiecie, dlaczego Francuzi byli zmuszeni poddać się w czasie II wojny światowej? Czyżby Francuzi nie posiadali umiejętności walki? Czyż tacy bohaterowie jak Napoleon i Ludwik XIV nie wylonili się niegdyś właśnie spośród tego narodu? Czyż nie miał ten naród chwalebnej historii? Wojny ludzkości są w rzeczywistości kontrolowane przez Bogów i są pewne powody, dla których one zachodzą. To nie jest tak, że coś się wydarza dlatego, że ludzie tego chcą. Francja nie przystąpiła bezpośrednio do II wojny światowej, ponieważ celem Bogów było zachowanie jedynych dzieł sztuki cywilizacji ludzkiej, które znajdowały się we Francji. Były one także najwspanialszymi dziełami, z których ludzkość może być najbardziej dumna i były to naprawdę najbardziej prawe, najbardziej tradycyjne i najdoskonalsze dzieła sztuki stworzone przez człowieka tej cywilizacji ludzkiej. Jeśli miałyby tam wybuchnąć walka, to dzieła sztuki zgromadzone w Luwrze i Wersalu przepadłyby i sztuka na ulicach Paryża także by przepadła. Bogowie chcieli pozostawić ludzkości tych kilka drobnych przedmiotów, po to by w przyszłości ludzie mogliby wykorzystać je jako źródło i odkryć na nowo właściwą człowiekowi sztukę. Ponadto uczniowie Dafa mogliby odnaleźć swoją drogę powrotną zasadzającą się na podstawowych umiejętnościach tej tradycyjnej, prawej sztuki.

W sztuce Zachodu w ciągu ostatnich kilku cywilizacji ludzie nabierali dojrzałości artystycznej w wyniku systematycznego kształcenia się i powracali na drogę poprzedniej cywilizacji. Jednakże, kiedy poprzednie cywilizacje ulegały zniszczeniu, następował po tym okres, w którym podstawowe techniki nie były dojrzałe. Ten proces można dostrzec w dziełach sztuki Zachodu, przyglądając się pracom – powiedzmy – z przed renesansu, z okresu renesansu, z post-renesansu, oraz pracom z czasów nowoczesnych. Przed renesansem stosowane wówczas umiejętności artystyczne były raczej niedojrzałe. Kompozycja tych dzieł, ich struktura, proporcje, kolory i temu podobne okazują się w dużym stopniu, jak to widać, niedojrzałe. Czy to malarstwo, rysunek, czy rzeźba, wszystkie są niedojrzałe. Wtedy jednak człowiek odkopał w odkrytych na Zachodzie znaleziskach pewne przedmioty pochodzące z poprzednich cywilizacji. Były wśród nich figurki bogów, a także niektóre inne rzeźby pochodzące z okresu poprzedniej starożytnej cywilizacji greckiej. Wszystkie były dojrzałymi i doskonałymi dziełami. Sztuka Zachodu szybko znowu osiągnęła dojrzałość, ponieważ

podstawy tych starożytnych cywilizacji już były. Te przedmioty z przeszłości były tam po to, aby się na nich uczyć i porównywać do nich ówczesne prace, więc dzieła bardzo szybko nabierały dojrzałości. Pojawienie się Leonarda da Vinci i innych artystów po okresie renesansu było zamierzeniem Bogów w celu prowadzenia ludzi do osiągnięcia dojrzałości artystycznej i ukazania ludziom jak tworzyć sztukę. To dlatego dzieła wtedy powstałe miały wielki wpływ na ludzkość. Sztuka nowoczesna ostatnich czasów została jednak ustanowiona przez pewien inny rodzaj bogów – mianowicie tą grupę wywodzącą się ze starych mocy, która próbuje dyrygować dzisiaj poprawianiem Fa. Dlaczego pojawił się Van Gogh? Dlaczego pojawił się Picasso? Ich pojawienie się było także przez nich przygotowane, ale pojawili się oni, aby odegrać negatywną rolę i po to, by doprowadzić wszystko w kulturze ludzkości do degeneracji, wtedy gdy jednocześnie moralność ludzkości staczała się w dół. Tak więc tych dwóch pojawiło się, aby zniweczyć sztukę ludzkości. Celem była demoralizacja sztuki ludzkości – pojawili się wyłącznie po to, aby zrujnować kulturę ludzkości. Sztuka ludzkości doszła do tego demonicznego stanu, w którym dziś się znajduje z powodu podwalin, które wówczas położyli oni pod tak zwany modernizm.

W przeszłości, kiedy tradycyjną sztukę Zachodu atakował impresjonizm, to wtedy pojawiła się fotografia. W tych debatach najbardziej typowym argumentem przytaczanym przez tak zwanych impresjonistów było: „Bez względu na to, jak bardzo dokładne jest malowanie, to czy może być ono aż tak dokładne jak fotografia?”. Krytykowali więc oni takie malowanie przedmiotów, aby wyglądały one takimi, jakimi naprawdę są, malowanie ich realistycznie i malowanie ich w tradycyjny, ortodoksyjny sposób. W rzeczywistości tradycyjna sztuka ma zaspokoić wysokojakościowe dążenia człowieka do perfekcji i jest nieskończona. Dziedzina sztuki tradycyjnej jest niezwykle szeroka, ponieważ ukończone dzieło sztuki jest nie tylko realistyczne, ale tak naprawdę zawiera w sobie własne przeżycia artysty z jego osobistego życia oraz jego charakter. To, z czym artysta miał styczność w życiu oraz zdobyte w życiu jego wiedza i umiejętności z różnych dziedzin – to wszystko odzwierciedla się w jego pracach. To dlatego każda osoba wyrazi inaczej tą samą rzecz w swoich pracach, czy to pod względem użycia koloru, oddawania ekspresji podmiotu, czy też stopnia opanowania technik. Doświadczenia życiowe każdego człowieka są inne i cechy charakteru artystów też są inne, co prowadzi do różnic w ich pracach. Ponadto, to co mogą oni przedstawiać, to zróżnicowany świat, istoty na jeszcze wyższych poziomach, a nawet cudowne ukazywanie się Bogów i boskich światów. Jest to więc nieograniczona, świetlana i szeroka droga. Zazwyczaj artyści, którzy są dobrzy w malarstwie czy rzeźbie, koncentrują większość swoich myśli na sztuce i stąd więc większość z nich nie jest zbyt biegła w słowach. Ci, którzy nie wiedzą jak malować lub rzeźbić są jednak dobrzy w mówieniu. Agresywnie promując swoje poglądy przy pomocy pokrętej logiki naprawdę spowodowali oni przewrót w tradycyjnej sztuce, używając argumentu fotografii. Stopniowo w ten sposób doszło do stanu, w jakim dzisiaj się ona znajduje. Oczywiście takiego przewrotu w tradycyjnej sztuce nie mógł być wówczas dokonany przez kogoś, kto w ogóle nie rozumiałby sztuk pięknych i nie posiadałby żadnych kwalifikacji w dziedzinie sztuk pięknych. Właśnie dlatego tych kilku przedstawicieli modernizmu było wtedy tak przygotowanych, by najpierw w dzieciństwie opanowali podstawowe techniki, tak aby nawet bardziej mogli znieść ludzi świata.

Ze względu na polemikę prawego przeciwko złemu odbywającą się wówczas pomiędzy akademią oraz impresjonistami i abstrakcjonistami, ze względu na to że upadająca moralność i wartości odnosiły się krytycznie do prawdziwie świętej sztuki ludzkości, ze względu na to że tradycyjni artyści musieli borykać się o ten niewielki nawet kawałek przestrzeni, aby przeżyć, ludzie teraz nazywają sztukę tradycyjną „realizmem”. W przeszłości nie było takiej nazwy. Powodem, dla którego Bogowie przekazali ludziom sztukę było umożliwienie ludziom wyrażania dobroci i piękna, które są pielęgnowane przez ludzkość, co pozytywnie oddziałuje na moralność ludzkości. Tradycyjna i prawa sztuka ludzka została, z

powodu degeneracji moralności ludzkości, wypchnięta z sal oficjalnych akademii przez tendencję przesuwania się w kierunku natury demonicznej. Tak więc, aby przetrwać, sztuka tradycyjne stała się realizmem i właśnie tak realizm powstał.

W chwili obecnej wszystkie dziedziny ludzkości zmierzają we wstecznym kierunku – czy zauważyliście? Ci, którzy nie wiedzą jak wydobywać z siebie głos śpiewaczy, ci, którzy nie znają teorii muzyki oraz ci, którzy nie posiadają podstawowych umiejętności tanecznych stają się popularnymi śpiewakami i tancerzami, a prawdziwi artyści nie są w stanie zarobić na utrzymanie. Nawet ci fryzjerzy, którzy znają się na rzeczy, zostali wypchnięci i wykonują swój zawód na ulicy, podczas gdy tych, którzy nie znają się na rzeczy można znaleźć w ekstrawaganckich salonach. Ludzkość pod każdym względem stacza się wstecz i ulega takiej właśnie degeneracji. To, czego tak zwani moderniści poszukiwali, to pewne „indywidualne odczucia”. Później utracili oni nad sobą kontrolę i teraz pozwalają duchom kontrolować swoje ciała – jakże mogą stworzyć cokolwiek dobrego? Wieszają tak zwaną modernistyczną pracę i wskazują ludziom: „O, popatrz! Jaki to dobry obraz!”. Gdyby tego nie powiedzieli, nikt nie wiedziałby, dlaczego ten obraz miałby być dobry, tak jak oni to mówią. Jednak, to co określają oni jako dobre, jest z natury demoniczne i jest tak naiwne w dziedzinie sztuki, że jest to aż śmieszne. Jeśli twoje myślenie nie podaży za nimi w głąb natury demonicznej tego rodzaju, nie będziesz mógł dostrzec, jakie są te tak zwane dobre cechy, o których oni opowiadają. W rzeczywistości, to wszystko to szkodliwy dla ludzi kicz.

Oczywiście jest wielu ludzi, którzy po prostu podążają za tą tendencją i zgadzają się z nią. Większość ogółu społeczeństwa nie rozumie tych modernistycznych rzeczy. Gdy powie im się, że to wszystko kicz, wtedy ci, którzy tworzą te rzeczy mówią, że im bardziej przypomina to kicz, tym lepiej. Wszyscy słyszeli o tak zwanym artyście z Chin, który zjadał ciała zmarłych dzieci – czyż nie słyszeliśmy doniesień o tym jakiś czas temu? To dążenia natury demonicznej, które doprowadziły rzeczy do takiego stanu. Czy nie będzie to przerażające, jeśli tak dalej będzie? Jeśli sztuka ludzkości będzie tak kontynuowana, to czy możecie sobie wyobrazić, czym stanie się ona w przyszłości.

Następnie pomówię trochę o tym, co sztuka ludzkości powinna przedstawiać. Czy celem sztuki ludzkości jest przedstawianie samych ludzi, lub przedstawianie pejzaży, czy też przedstawianie Bogów? Czy duchów? Powinniście wiedzieć, że pierwsza prawdziwa sztuka ludzkości pojawiła się w świątyniach Bogów. Innym celem, dla którego Bogowie przekazali ludziom ten aspekt kultury było pozwolić ludziom ujrzeć wspaniałość Bogów i pozwolić im uwierzyć w to, że dobroć i zło otrzymają to, co należne – złoczyńcy otrzymają karę, dobrzy ludzie otrzymają błogosławieństwa, a kultuwujący wzniosą się do Nieba. Cała sztuka Zachodu pojawiła się najpierw w kościołach. Prawie wszystkie posągi, które powstały we wczesnym okresie na Wschodzie były posągami Bogów, jak również wszystkie najbardziej starożytne i najwcześniejsze malowidła przekazane w Chinach przedstawiały Bogów. Czy jest jakieś ograniczenie dla ludzi malujących Bogów? Nie, nie ma żadnego. Ogromny wszechświat i wszystko, co istnieje w tym niezmiernym wszechświecie kosmicznym..., kiedy ludzie prawdziwie wierzą w Bogów i szczerze pracują nad przedstawianiem Bogów, Bogowie ukażą to ludziom. To jest najdoskonalsze, najświętsze, najbardziej upragnione przez ludzkość i najcudowniejsze miejsce ich spoczynku. Stąd to co dzieło może przedstawić nie ma granic.

Wiecie o tym, że kiedy człowiek maluje Bogów, to musi używać ludzi jako modeli. To nic nie szkodzi, ponieważ Bogowie stworzyli człowieka na swój obraz i podobieństwo. Tak więc nie ma problemu, aby ćwiczyć podstawowe techniki na ludziach. To nie znaczy, że człowiek nie może malować innego człowieka – to jest w porządku – jako że człowiek znajduje się przecież w centrum tego świata. Tym bardziej nie ma więc problemu z malowaniem pejzaży. Jednak przedmiotem, jaki sztuki piękne przedstawiają powinni być Bogowie. Dlaczego tak twierdzę? Pomyślcie wszyscy, ludzie posiadają karmę – wszyscy wiecie o tym, jako że jesteście uczniami Dafa – i wszystko co ludzie rysują lub malują

zawiera elementy pochodzące od samego artysty. W dziele artysty wszystko co dotyczy danej osoby i wszystko co dotyczy życia osoby portretowanej jest dołączone do tego obrazu. Kiedy zwykła osoba zrobi jedno pociągnięcie pędzlem, wiem, jakim typem osoby jest ona, jakiego rodzaju ma choroby, jak dużo ma karmy, jaki jest stan jej myśli, sytuacja rodzinna i tak dalej. I wszystkie myśli jakie portretowana osoba posiada, wszystkie czynniki powiązane z jej ciałem także w pełni się uzewnętrzniają wraz z tym, jak wiele karmy posiada. Kiedy tylko ktoś powiesi portret tej osoby u siebie w domu, karma osoby przedstawionej na tym portrecie będzie emanować z tego obrazu. Więc jeśli ktoś powiesi coś takiego u siebie w domu, to czy będzie to dla niego korzystne, czy też szkodliwe? Karma emanuje i rozchodzi się, jest związana z tą osobą i wciąż wydziela się w domu osoby, która powiesiła u siebie ten obraz. Człowiek nie jest w stanie dostrzec wzajemnych związków między przedmiotami, ale w rzeczywistości może [od czegoś takiego] z łatwością źle się poczuć.

Jednak gdy człowiek maluje Bogów – pomyślcie wszyscy o tym, Bogowie są znamienici, wspaniali, emanują pełną miłosierdzia i życzliwości energią, która jest korzystna dla ludzi – człowiek, który oddaje to malując lub rzeźbiąc odnosi korzyści w procesie pracy nad tym dziełem i jednocześnie u takiego artysty powstają dobre myśli podczas tworzenia wizerunku Bogów, i dlatego Bogowie mogą dopomóc mu wzmocnić jego prawe myśli oraz usunąć karmę z ciała artysty i jego karmę myślową. Kiedy inni będą oglądać takie dzieło sztuki, będzie to dla nich korzystne, ich spojrzenie stanie się bardziej tolerancyjne, powstaną dobre myśli w ich głowach i to uszlachetni ich charakter. A kiedy Bogowie zobaczą, że ludzie mają dobre myśli, usuną niebezpieczeństwa i klęski czyhające na ludzi. Która więc droga jest dla ludzkości bardziej korzystna? Lubię oglądać te tradycyjne i prawe dzieła, malowidła na sufitach i freski przedstawiające Bogów oraz rzeźby Bogów. Kiedy je widzę, zawsze czuję, że jest nadzieja dla ludzkości na powrót, ponieważ te dzieła przedstawiają wspaniałość Bogów i ci wyrzeźbieni Bogowie naprawdę czynią po tamtej stronie wspaniałe rzeczy dla ludzi. Więc opierając się na tym porównaniu, czy nie uważacie, że sztuka ludzkości powinna głównie przedstawiać Bogów?

Oczywiście sztuka nowoczesnego społeczeństwa nie ogranicza się tylko do obrazów, rysunków, czy rzeźb – jest też rękodzieło, reklama, moda, teatr, telewizja, film, wzornictwo, itp. Jest całe mnóstwo zawodów związanych ze sztuką; innymi słowy wszystkie one są związane ze sztuką piękną. Jednak bez względu na to w jakim zawodzie, jeśli artysta tworzy w oparciu o prawe założenia, to bez względu na to co on tworzy, cała jego twórczość będzie przesycona prawymi elementami, i będzie cudowna, dobra i z korzyścią dla ludzi. To jest pewne. Ogólnie rzecz biorąc, tak właśnie widzę sztukę ludzkości.

Sztuka Wschodu i sztuka Zachodu zawierają rzeźbiarstwo. Skoro już mowa o rzeźbiarstwie, to pomówię trochę o rzeczywistym pochodzeniu rzeźb na Wschodzie i ich dziejowym rozwoju i omówię tu sytuację w tej cywilizacji. Zanim buddyzm rozprzestrzenił się w Chinach styl wielu rzeźb był związany z kulturą ostatniego cyklu (tj. sprzed potopu), więc ich style artystyczne były całkowicie różne od tych z okresu po rozprzestrzenieniu się buddyzmu w Chinach. Ściśle mówiąc rzeźbiarstwo Wschodu reprezentujące tę cywilizację ludzką powinno być reprezentowane przez portretowanie Buddów, Bodhisattw i Bogów buddyzmu. Ten rodzaj techniki rzeźbiarskiej z wczesnego okresu został równocześnie przekazany z Indii, a technika rzeźbiarska Indii była z kolei pozostałością z okresu wierzeń w Buddów poprzedzającego okres buddyzmu indyjskiego i Buddowie, w których wierzyli Hindusi tego poprzedniego okresu, zostali przekazani do Indii przez tych starożytnych Greków z Europy, którzy w Buddów wierzyli. Tak jest dlatego, że w jeszcze wcześniejszych czasach wielu Europejczyków wierzyło w Buddów; oczywiście nie każdy wierzył w Buddów, byli też tacy, którzy wierzyli w innych Bogów. Po przekazaniu tego do Indii wizerunek buddy oraz techniki rzeźbienia też zostały przekazane do Indii, i dlatego we wczesnych czasach chińska technika rzeźbienia buddy zasadniczo naśladowała technikę starożytnej

Grecji. Można zauważyć, że wiele posągów Buddy pochodzących z wcześniejszego okresu ma głębokie oczodoły, kości nad brwiami i budowę twarzy bardzo podobną do zachodniej. Mają one proste nosy i w ich wyglądzie jest prostoliniowość i prawość. Powodem tego jest to, że starożytna Grecja przekazała do Indii kulturę jeszcze wcześniejszego okresu, która następnie została przekazana z Indii do Chin. Jednak ponieważ w pracach rzeźbiarza zawarte są jego elementy, po przekazaniu jej do Chin wyobrażenie Buddy przedstawiane w posągach zaczęło trochę przypominać Chińczyków. Stopniowo w miarę upływu czasu od przekazania jej do Chin powoli traciła ona elementy z wcześniejszych okresów, kiedy to starożytna kultura grecka została przekazana do Chin i stopniowo zaczęła ona ewoluować w kierunku nabierania coraz bardziej lokalnego chińskiego zabarwienia. Tak jest, gdy omawia się to z perspektywy zewnętrznej kultury człowieka. Są też inne przyczyny. Kiedy buddyzm rozprzestrzenił się w Chinach duchy pomocnicze (fu yuanshen) wielu osób rzeczywiście kultywowały do poziomu Buddy i Bodhisattwy. Jednak ponieważ w tamtych czasach nie było w Chinach metodycznego systemu nauczania i posągi były wykonywane przez kamieniarzy i taoistów, to w porównaniu do rzeźb zachodu były one bardzo amatorskie – jako że w większości nie potrafili oni znaleźć właściwych proporcji budowy ciała. Tak więc jeśli chodzi o te liczne posągi wykonane w Chinach, to nie jest tak, że noszą one na sobie cechy charakterystyczne jakiejś szczególnej szkoły artystycznej, są one po prostu wynikiem niedojrzałych technik.

Przedstawiłem więc właśnie w ogólnym zarysie i używając bardzo prostych terminów rozwój i genezę sztuki ludzkości. W przeszłości sztuka zazwyczaj przedstawiała Bogów i Bogowie przekazali to ludziom, aby powiedzieć ludzkości: Bogowie chronią ludzkość i gdy ludzie robią rzeczy dobre, to wynikną z tego dla nich rzeczy dobre.

Zazwyczaj dzieło artysty ma temat i cel tego, co chce on wyrazić lub przedstawić. To znaczy, że kiedy planujecie obraz lub tworzycie szkic obrazu, to co chcecie wyrazić lub przedstawić, albo znaczenie które chcecie oddać, zawiera się w tym wszystkim. Innymi słowy każde dzieło ma swoją własną opowieść. Istnieje jednak inny problem, gdy dzisiejsi ludzie oglądają tradycyjną sztukę Zachodu, a w szczególności dzieła sztuk pięknych z okresu renesansu: patrzą oni tylko na techniki malarskie i podejście – i nawet to jest czymś, co mogą zrozumieć jedynie ci, którzy znają podstawowe techniki. Bardzo niewiele osób wie, co te obrazy wyrażają. Kiedy więc patrzę na obrazy lub rzeźby, to uczący się, którzy są ze mną, pytają mnie – „Co ten obraz przedstawia?” – i wtedy im powiem. Oczywiście wszyscy jesteście związani ze sztuką i wiecie dużo, dlatego więc nie mamy zgłębić tego tematu razem. Przyniesmy więc tu kilka obrazów, a ja opowiem co one wyrażają oraz dlaczego wyrażają to w ten sposób. *(Aplauz)*

Usiądźcie wszyscy. Właśnie teraz, kiedy omawiałem, co te obrazy przedstawiają, zrozumieliście, o czym mówiłem. Chcę, aby uczniowie Dafa zrozumieli, co, mają robić, więc dlaczego wy też nie podzielilibyście się swoimi przemyśleniami, dobrze?

Pytanie: (Przetłumaczone) Chcemy portretować prześladowania. Czy możemy namalować sceny uczniów Dafa podczas tortur?

Nauczyciel: Tak, możecie. Możecie namalować sceny uczniów Dafa będących prześladowanymi, uczniów Dafa studiujących Fa i robiących ćwiczenia, lub sceny Bogów i niebios po tym jak Dafa zostało szeroko rozpowszechnione — to wszystko może zostać przedstawione.

Pytanie: Czy możemy stworzyć jakieś dzieło sztuki które ukazuje proces uczniów Dafa wyjaśniających fakty, lub rozpowszechniających Fa, lub rzeczy typu marsze, parady i tym podobne?

Nauczyciel: Tak, możecie zobrazować wszystkie te rzeczy. Co jest kluczową sprawą, to to że wasze planowanie i twórczość pracy powinna być wysokiego poziomu.

Pytanie: Mistrzu, chińska sztuka dąży do przekazywania pewnych idei lub uczuć. Na przykład, większość słynnych malarzy chińskich było ukierunkowanych na przekazywanie ich idei i uczuć i malowali pejzaże. Czy my również możemy malować w ten sposób?

Nauczyciel: Nie ma problemu w przekazywaniu pewnych idei lub uczuć. Obrazy w stylu chińskim i obrazy pejzaży również są dobre aby je wykonać. Ponieważ są dziełami uczniów Dafa, mogą zostać umieszczone na wystawie. Ale wy jesteście uczniami Dafa i obecnie wszyscy dajecie świadectwo Fa i tworzycie przyszłość dla czujących istot, więc powinniście zrobić co w waszej mocy aby wyjaśnianie faktów i wyjawianie zła uczynić priorytetem, szczególnie w tym czasie. To jest odpowiedzialność uczniów Dafa. Lepiej jest mieć więcej prac które eksponują zło, prezentują Dafa i przedstawiają Bogów i uczynić te prace rdzeniem. Inne prace uczniów Dafa również mogą zostać pokazane na wystawie.

Pytanie: Czy próba przekazywania idei lub uczuć nie jest czymś skrzywionym?

Nauczyciel: Gdy mówię o przekazywaniu uczuć lub idei, mówię o wyrażaniu wewnętrznego znaczenia w waszym malowaniu lub rysowaniu. Jeżeli ludzie potrafią wyrazić swoje uczucia w oparciu o moralną podstawę która jest ortodoksyjna i z prawymi myślami, wtedy nie ma problemu. Kluczową rzeczą jest to czy użyjecie prawych myśli aby stworzyć swoją pracę, lub czy tak zwanych nowoczesnych pojęć oraz czy użyjecie tradycyjnych i prawidłowych metod lub czy modernistycznych poglądów by zobrazować rzeczy. Problem nie tkwi w samych uczuciach lub ideach.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym zapytać: dzieła o których właśnie mówiłeś, wszystkie portretują wizerunki zachodnich Bogów. Więc jako uczniowie Dafa, jak mamy zmieszać razem elementy chińskie i zachodnie, i jak mamy używać obrazów takie jak ten jako odniesienie, ale nadal zachować nasze wschodnie cechy?

Nauczyciel: Nie ma problemu aby namalować razem Bogów ze wschodnimi wizerunkami i bogów z zachodnimi wizerunkami na tym samym obrazie. Podczas rektyfikacji Fa wielu różnych Bogów odgrywa pozytywne role. Wiele chińskich obrazów jest dobrych i mogą być za takie uznane. Poprawcie się bardziej w podejściu i umiejętnościach. Nie ma z tym problemu. Ale wydaje się być trudnym by połączyć oba, obrazy w stylu chińskim i obrazy olejne zachodniego stylu w jednym obrazie. Nikt jeszcze nie ustanowił precedensu przez mieszanie wschodniego i zachodniego podejścia. Nie sprawcie by to stało czymś w rodzaju ni pies ni wydra.

Pytanie: To co chciałem powiedzieć, to że z wyższego poziomu wiele Bogów Wschodu i Zachodu są poniżej poziomu Buddy, więc jeżeli stworzymy duże dzieło i wszystkich ich tam ujmiemy, czy to będzie w porządku?

Nauczyciel: Chcesz stworzyć dużą pracę artystyczną która będzie przedstawiała Bogów z obydwoma, wschodnimi i zachodnimi wizerunkami – nie ma z tym problemu. Więc

powiedzmy że namalujesz jakichś Tao i w zależności od tego co było potrzebne namalowałeś jakichś Bogów z zachodnimi wizerunkami i oni wszyscy znajdują się na tym samym obrazie, wtedy nie będzie to problemem. Ale jeżeli na tym samym dziele, techniki malarstwa olejnego zostaną użyte na jednej stronie i chińskie techniki malarstwa na drugiej stronie, wtedy bym powiedział że nie byłoby to dobre.

Pytanie: Mam kolejne pytanie. W naszych pracach powinniśmy głównie obrazować to co jasne i dobre. Aczkolwiek niektóre dzieła sztuki zważywszy na bogactwo ich wewnętrzного znaczenia posiadają negatywne postacie w sobie. Dzięki temu można otrzymać kontrast danej sceny. Chciałbym upewnić się co do negatywnych postaci – najwidoczniej one powinny być umieszczone w ciemnych zakątkach, ale czy możemy przedstawiać je właśnie tak?

Nauczyciel: Tak, możecie. W zasadzie, spójrzcie na ten obraz. Nikczemna policja bije ucznia Dafa. Użycie koloru dla złego policjanta oraz ucznia Dafa jest różne, aczkolwiek jest bardzo harmonijne i ogólnie wyważone, a zatem nie występuje tam żaden problem. To kwestia waszej techniki oraz tego, jak dobrze to rozplanujecie.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym zapytać, czy chińska kaligrafia jest formą sztuki. Również, co jeśli chodzi o pochyle style kaligrafii, czy są one prawe?

Nauczyciel: Dzisiaj nazywane jest to kaligrafią, ale w przeszłości było to po prostu pisanie. Kiedy sprowadza się to do czasów współczesnych ludzie nie używają już więcej do pisania pędzli, tak więc traktują oni to jako formę sztuki. W gruncie rzeczy zawiera to wewnętrzne znaczenie sztuki. Ponieważ traktowane jest to obecnie jako forma sztuki, na wystawach możecie traktować to jako rodzaj sztuki pięknej.

Mówiąc o pochylonych stylach kaligrafii, ściśle mówiąc, są one odzwierciedleniem mentalnego stanu, w jakim ludzie oddają się swojej negatywnej stronie. Gdy Bogowie pomagali ludziom tworzyć chińskie znaki, nie było czegoś takiego, jak pochyle style. W zasadzie nigdy nie praktykowałem kaligrafii i nie jestem w tym tak dobry. Ale często byłem proszony przez ludzi, żeby coś dla nich napisać, a zatem używam oficjalnego stylu pisowni. To nie jest tak, że wolę oficjalny styl pisowni; to dlatego, że kiedy piszesz w oficjalnym stylu pisowni nie możliwym jest pisanie kursywą. Jeżeli jest to napisane pochyle, nie jest to więcej oficjalnym stylem pisowni. A więc ciężko jest ludziom pisać w tym stylu pochylonym, kiedy oddają się oni swoim wyobrażeniom lub karmie myślowej. Z tej perspektywy lubię pisać w oficjalnym stylu pisowni.

Pytanie: W odniesieniu do znaków kaligraficznych, ponieważ Mistrz pisze w oficjalnym stylu pisowni, zauważyłem, że niektórzy uczniowie Dafa wybierając style kaligrafii, zazwyczaj wybierają oficjalny styl pisowni. Chciałbym zapytać, czy możemy używać wszystkich stylów kaligrafii?

Nauczyciel: Tak, możecie. Możecie używać wszystkich stylów kaligrafii. Ale sądzę, że styl pochylony pobłaza zbyt negatywnej stronie ludzi i posiada w sobie za dużo elementów ludzkiej powierzchni. Jeżeli osoba prawdziwie posiada prawe myśli oraz zachowuje się w dobry sposób nie może on pisać w ten sposób. Ten rodzaj pisania jest głównie używany, kiedy ludzie pobłazają ich ludzkim wyobrażeniom. W poważnych przypadkach mentalny stan osoby jest taki, który jest w pewnym sensie zwariowany, a jego prawa strona jest słaba.

Pytanie: Mam kolejne pytanie i jest ono w związku z trzema podstawowymi kolorami. Nauczyciel mówił o trzech podstawowych kolorach mających swoje odniesienia w innych przestrzeniach. Ludzie mówią również o uzupełniających się kolorach. Zatem jak powinniśmy rozumieć trzy podstawowe kolory? Tutaj między ludźmi mówimy, że to światło tworzy kolor ponieważ bez światła nie możemy dostrzec kolorów. Ale zatem ponieważ inne przestrzenie wypełnione są światłem, jakie jest tam zróżnicowanie pomiędzy kolorami?

Nauczyciel: Tak, ludzie mogą łączyć trzy podstawowe kolory swych farb, żeby tworzyć inne kolory, a trzy podstawowe kolory w ludzkim spektrum mogą załamać światło w inny kolor w spektrum. Ale te kolory są po prostu stworzone z materialnych elementów fizycznej przestrzeni człowieka, która różni się od innych przestrzeni i rodzaje materii również się różnią. Niektórzy ludzie mówią, że ukazywanie się obiektów jest wynikiem światła, a to obejmuje jak w obrazie objawia się światło i cień oraz jak wyłaniają się kolory. To nie prawda. Obiekty zachowują ten sam kształt bez względu na to, czy jest światło, czy też go nie ma – wszystko co światło robi to jest dawanie ludziom wizualnego wrażenia jasności lub ciemności. Pod wpływem zmian natężenia światła kolory mogą być postrzegane błędnie, ale nie zmienia to naprawdę koloru czy też kształtu obiektu. Mówiąc w zakresie kultywacji, światło może blokować ludzkie oczy i wytworzyć błędne wrażenie dla ludzi. W wielu innych przestrzeniach nie ma słońca i w wielu przestrzeniach wszystko skąpane jest w swoim własnym delikatnym światłem. Bez słońca lub jeśli nie ma słońca w przestrzeni ukazywanie się oraz stan obiektu ciągle jest stabilne. W niektórych przestrzeniach wszystkie obiekty słabo emitują światło, które jest łagodne dla oczu, a istoty na tym samym poziomie mogą sami to widzieć. W tym rodzaju przestrzeni nie ma bezpośredniego źródła światła takiego jak słońce, ale kształty obiektów, które widzicie są ciągle tym czym są.

Kiedy widziane ludzkim okiem, inne przestrzenie świecą, a kolory i kształty obiektów pozostają tam niezmiennie. (Oczywiście Bogowie i wszystko co ich może ulec zmianie. Formy, w jakich obiekty istnieją, nie są w tak zwanym stabilnym stanie, jak ludziom się wydaje). Zazwyczaj są one jak kolorowe światła neonowe, a kształty oraz kolory światła nie podlegają wpływowi światła. Jeżeli istota jest życiem na tym poziomie, nie będzie ona miała takich samych uczuć jak ludzie mają po ujrzeniu tej przestrzeni. To jest dokładnie tak samo jak z molekułami, które powiedziałem wam, że także posiadają energie, a powodem, że ludzie nie mogą tego doznać jest to, że wszystko co ludzkie, włączając w to oczy składają się z cząsteczek molekularnych. Podobnie, jak istota składająca się składa się z większych cząsteczek, które są niższe niż molekuły, widzi, że ludzkie ciała oraz wszystko w ludzkiej przestrzeni świeci się i posiada energie. Ta koncepcja różni się od przestrzeni, o której mówiłem wcześniej, gdzie wszystko świeci nie mając słońca. To jest przestrzeń, gdzie obiekty same emitują światło.

Ponieważ ta ludzka przestrzeń jest miejscem stworzonym specjalnie dla rektyfikacji Fa, wszystko co znajduje się poza trzema sferami jest całkowicie inne. W wielu innych szerszych przestrzeniach, które istnieją na tym samym poziomie co trzy sfery, struktury wszystkich obiektów ulegają zmianie, i różnią się od tych w ludzkim wymiarze. Sposób w jaki obiekt się przejawia i związek pomiędzy jasnością i ciemnością widziany przez ludzi w tym świecie, także się różnią. Zatem związek pomiędzy jasnością i ciemnością objawiający się tutaj w ludzkim świecie jest przejawem w środowisku stworzonym specjalnie dla istot ludzkich. Bogowie w niebiosach i wiele kosmicznych ciał nie posiada słońca, które emituje światło i oświetla ich bezpośrednio. Ale istnieje także wiele ciał kosmicznych, które mają więcej niż jedno słońce, które emituje światło. Niektóre miejsca mają słońca, a niektóre nie. Istoty różnych poziomów mogą wyczuć różne natężenia światła, i wszyscy oni dostosowani są do

istniejącej formy światła na różnych poziomach. Pewien praktykujący napisał artykuł o tym, że trzy główne kolory związane są z Džen-Szan-Ren. To jego osobiste odczucie i pogląd pochodzący z jego własnej kultuwacji, a nie fundamentalna, prawdziwa natura Džen-Szan-Ren.

Kiedy ludzie widzą niebiańskie sceny są zszokowani i myślą: „Jakich kolorów mogę użyć, żeby to zobrazować?”. Ludzkie istoty mogą zarówno widzieć jak i dotknąć oraz użyć tej materii na powierzchni, która skomponowana jest z molekuł. Ale kiedy dochodzi do rzeczy, które złożone są z cząsteczek bardziej mikroskopijnych niż molekuły, to codzienni ludzie mogą doświadczyć jedynie ich energii. Kolory materii w przestrzeni złożonej z cząsteczek bardziej mikroskopijnych niż molekuły nie mogą być znalezione w tym ludzkim miejscu. Właściwie molekuły niosą również energię. Nie tylko niosą one energię, one również mogą mieć wpływ na energię. Ludzie tego świata nie mogą wyczuć energii ponieważ ich cielesna kompozycja, oczy, skóra, krew, ciało oraz wszystko inne są wszystkie rzeczami w warstwie molekularnych cząsteczek. Dlatego ludzie nie mogą doznać energii, która istnieje na tym samym poziomie co oni, a powodem tego, że mogą doświadczyć energii bardziej mikroskopijnych poziomów jest to, że cząsteczki, które tworzą obiekty na tym ludzkim poziomie są większe w rozmiarze niż mikroskopiczne cząsteczki. Innymi słowy elementy, które tworzą kolory nie są cząsteczkami jednego tylko poziomu i to dlatego przestrzenie wysoko-poziomowe wyglądają jaśniej oraz bardziej świecąco, niż przestrzenie, które stworzone są z cząsteczek o jeden poziom poniżej. Ale ta jasność jest taka, że wykracza poza sfery, zatem w ludzkim świecie nie możecie znaleźć tego rodzaju kolorów. Nawet, jeśli użyjecie promienistych kolorów, cały czas nie będziecie w stanie ich zobrazować. Ale jakkolwiek nie posiadacie tego rodzaju kolorów by zobrazować świętość tychże sfer, możecie użyć pigmentów, które ludzie teraz posiadają aby pokazać kompozycję obrazu oraz uroczyste objawienia [tematów]. Ludzkie pigmenty są zdolne do wyrażenia kształtów oraz struktur. Jeśli moglibyście w pełni pokazać Bogów w ludzkim świecie używając wszystkiego co boskie, to oznaczałoby to, że Bogowie przybyli do ludzkiego świata.

Pytanie: Mistrzu, czy mógłbyś powiedzieć o odzieniu, jakie noszą Buddowie, Tao oraz Bogowie, jak zazwyczaj się ubierają i przystrajają?

Nauczyciel: Strojem Buddy, jaki zazwyczaj widzimy jest żółta kasaja. Kiedy malujecie Bodhisatwy, malujecie je po prostu w starożytnym stroju kobiecym. Możecie naśladować jak kobiety z Dynastii Song ubierały oraz przyozdabiały się, gdyż jest to najbardziej powszechny sposób. Co do Bogów białej rasy, bez względu na to, w jakim świecie oni są, zazwyczaj okrywają się w dużą białą kasaję. Buddowie okrywają się w dużą żółtą kasaję, a Bogowie o czarnym wyglądzie okrywają się w dużą czerwoną kasaję. Oczywiście są objawienia wielu więcej różności na jeszcze wyższych poziomach. Są tacy, którzy nic nie noszą, są inni, którzy noszą wszelakiego rodzaju ubrania oraz ozdoby, które są dość prymitywne... są różne rodzaje Bogów. W waszych pracach zazwyczaj wystarczy, jeśli po prostu przedstawicie to, co ludzie będą w stanie rozpoznać. Tao przywdziewają oczywiście starożytne chińskie ubrania, to są zwyczajni Tao. Ubrania noszone przez Wielkich Tao, na bardzo wysokich poziomach są tak naprawdę również bardzo zróżnicowane.

W przeszłości istniało takie zjawisko wśród kultuwujących: bez względu na to kiedy lub podczas trwania której dynastii powiodło ci się w kultuwacji, to co nosiłeś kiedy osiągałeś Uwieńczenie stawało się później twoim ubraniem. Tak to zazwyczaj było. Oczywiście dla Buddów było inaczej, kiedy ktoś osiągnął poziom Buddy, zdecydowanie przyjąłby on wygląd Buddy oraz nosiłby strój Buddy. Co do tych, którzy kultuwowali w inny rodzaj Bogów

zwykle cokolwiek nosili gdy odnosili sukces w kultywacji stawało się strojem, który nosił później. Kto z was był na Górze Wudang? Czy widzieliście portret Xuanwu? Dlaczego włosy Xuanwu są opadnięte na jego portrecie. Jest tak dlatego, że kiedy powiodło mu się w kultywacji jego włosy były opadnięte i dlatego też jego wizerunek jest taki, że jego włosy są opadnięte. Medytował przez długi okres czasu w górach i stwierdził, że jest to zbyt kłopotliwe, żeby związać swoje włosy, a więc przestał je wiązać i pozostał taki, aż do odniesienia sukcesu w kultywacji.

Pytanie: Mistrzu, w starożytnych malowidłach i rysunkach niektórzy Buddowie noszą ubrania, a niektórzy mają odkryte ramiona.

Nauczyciel: Czasami ludzie malują lub rysują Buddów na podstawie swoich własnych wyobrażeń. Na przykład w południowej Azji jest gorąco, a zatem mnisi buddyjscy mają odkryte swoje ramię. Odkrywają swoje prawe ramię, ażeby było im chłodniej. W bardziej północnych regionach buddyjscy mnisi zakrywają swoje prawe ramię kawałkiem materiału, ażeby nie było im zimno. Nie ma takiego pojęcia w świecie Buddów. Ich sposób ubierania się jest zazwyczaj taki, że odkrywają prawe ramię. Kiedy Chińczycy rysują lub malują Buddów, to mają to wyobrażenie, że powinni oni zakryć ramię całkowicie, ale właściwie sposób ubioru Bogów jest podobny do *tego*. Bogowie z zachodnim wyglądem również odkrywają swoje ramię ponieważ taki typ ubioru nie posiada rękawów i jeśli obie strony są zakryte ciężko jest się poruszać.

Pytanie: Proszę pozwolić mi się zapytać, dlaczego jest tak ciężko nauczyć się podstawowych umiejętności kiedy uczymy się rysować lub malować. W dodatku jest bardzo ciężko znaleźć [dobre miejsce do nauczania się ich]. Jak mogą ci z nas, którzy uczą się malować lub rysować w Chinach poprawić swoje umiejętności?

Nauczyciel: Jest tak głównie dlatego, że w edukacji zachodnich krajów zbyt duży wpływ ma tak zwana szkoła modernistyczna i nie kładą oni w ogóle nacisku na uczenie studentów od podstaw. W dodatku wielu z nauczycieli i profesorów jest częścią szkoły modernistycznej i oni sami nie rozumieją bądź nie posiadają najbardziej podstawowej, powszechnej wiedzy na temat malowania oraz rysowania. Jeśli chodzi o opanowanie podstaw, to może to być zrobione tylko poprzez pilny trening. Na początku osoba powinna rysować martwą naturę oraz nauczyć się jak radzić sobie ze strukturą i wizualną perspektywą. Kiedy jest on już w stanie dobrze rysować martwe obiekty, powinien praktykować rysowanie szkiców, a potem nauczy się używać odpowiednio kolorów. Krok po kroku opanuje podstawy rysownia i malowania. Podstawowe umiejętności są tym co malarz lub rzeźbiarz musi opanować.

Pytanie: Dlaczego jest tak, że w Chinach ludzie przez długi czas malowali pejzaże? Oczywiście są też w Chinach obrazy przedstawiające wizerunki Buddów, aczkolwiek w całej historii Chin większość obrazów było pejzażami.

Nauczyciel: Chińskie malarstwo stara się przekazywać uczucia lub idee oraz stara się uchwycić pewną sferę myśli i wyrażać wewnętrzne znaczenia. Dlatego też większość z nich malowała pejzaże. W końcu Chińczycy mają pół-boską kulturę. W ich umysłach nie chcą oni za bardzo przedstawiać ludzi i jest to również z powodu, o którym mówiłem już wcześniej. Tak więc w większości są to obrazy krajobrazów, ale są też i takie, które także przedstawiają ludzi. Ale zwykle nie używają oni modeli, a prace całkowicie wynikają z ich własnej wyobraźni. Dobrą rzeczą jest to, że w ten sposób rzeczy są nieskażone. Oczywiście to nie jest tak, że oni w ogóle nie malują prawdziwych ludzi. Malowali pewne heroiczne postacie w

historii oraz postaci, którym ludzie hołdowali. Jeśli chodzi o ostatnie czasy [tematyka malarstwa] stała się bardziej zróżnicowana. Właściwie najwcześniejsze chińskie obrazy, które zostały odkryte są obrazami Bogów i od starożytnych czasów aż po dzień dzisiejszy zawsze były obrazy przedstawiające Buddów, Tao i Bogów w świątyniach oraz klasztorach.

Pytanie: W chińskim malarstwie linie są dominujące a kolory są stonowane i delikatne, podczas gdy w zachodnim malarstwie zwraca się szczególną uwagę na kolory. Czy jest prawdą, że kolory w naszych chińskich obrazach powinny być takie jak te w zachodnich malowidłach?

Nauczyciel: Nie. Wschodnie obrazy powinny posiadać charakterystykę obrazów wschodnich. Malujcie je po prostu w sposób, w jaki powinny być malowane. Kiedy tylko to zmienicie, to nie będzie to już dłużej malarstwem wschodnim. Wschodnie obrazy kładą nacisk na linie. Ale w zachodnich malowidłach oni nie mogą rysować linii, i kiedy narysujecie linie, to nie będzie to dobre, ponieważ ich kompozycja składa się ze światła i cienia.

Pytanie: Mistrzu, [w naszych obrazach oraz rysunkach] przekazujemy idee lub przedstawiamy coś realistycznie. Czy to prawda, że kiedy malujemy lub rysujemy, to Twoje Faszen wchodzi w to dzieło? (Ludzie się śmieją)

Nauczyciel: Nie, moje Faszen tego nie robią. *(Ludzie się śmieją)* On potrzebuje po prostu pomyśleć, a ty będziesz wiedział jak malować. Ale jeżeli pomyślisz, „Teraz rozumiem. Zatem to Mistrz będzie [za mnie] malował,” *(ludzie się śmieją)* to nie możesz tak myśleć.

Pytanie: W tym czasie malarz może wejść w nadnaturalny stan, a wtedy jego obraz może być nadnaturalny.

Nauczyciel: Nie, niekoniecznie będzie nadnaturalny. Bez względu na okoliczność [malarz] powinien być racjonalny i zachowywać się normalnie. Tak jak z wasza kultywacją Dafa, wszystko jest normalne. Jeżeli to jest coś, co uczeń Dafa powinien namalować, wtedy powinniście zrobić to dobrze. Nie ma czegoś takiego jak wchodzenie w jakiś stan i nie powinniście mieć takich myśli.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym malować różne ludzkie postacie. Wspomniałeś, że czarni Bogowie okrywają się w czerwoną kasaję, ale nie wiemy jak wyglądają ich włosy.

Nauczyciel: Zazwyczaj, jeśli chcecie malować Bogów o zachodnim wyglądzie możecie odnosić się oraz stosować do sztuki pięknej z okresu Renesansu. Wizerunki Bogów w pracach sztuki pięknej z okresu zachodniego Renesansu są dokładne. Ogólnie rzecz biorąc większość z dorosłych Bogów mężczyzn ma wąsy albo brody, ale oczywiście są też i tacy, którzy nie mają. Buddowie zazwyczaj ich nie posiadają, ale mała ich liczba je ma. Bogowie z czarnym wizerunkiem mają te same włosy jak czarnoskórzy – krótkie, kręcone włosy – ponieważ Bogowie stworzyli istoty ludzkie na własne podobieństwo.

Pytanie: (Przetłumaczone) Namalowałam obraz dla mojej szkoły i jest to w zasadzie autoportret. Kiedy to malowałam, włożyłam dużo starań w to oraz spróbowałam jak najlepiej potrafię, ażeby żadne wyobrażenia nie odegrały w tym roli. Zauważyłam, że reakcje ludzi były całkiem dobre i jego kompozycja również cudownie się poprawiła. Tak więc moim pytaniem jest to, że czy jeśli tak długo jak tylko będziemy wkładać dużo starań w malowanie czegoś, to

wyjdzie to na dobre? Chciałabym zapytać, czy Mistrz może dać jakieś wskazówki w tym zakresie.

Nauczyciel: Ściśle mówiąc, kiedy malujecie powinniście dołożyć w to wielu starań. Kiedy wkładacie w to wiele starań wszyscy powiedzą, że namalowaliście dobrze, ale w porównaniu do czasów, kiedy kładziono nacisk na fundamenty, nadal istnieje luka. Tak więc myślę, że kiedy uczniowie Dafa doskonałą i poprawiają swoje podstawowe umiejętności będą malowali lepiej i pozostawią prawą ścieżkę dla ludzi w przyszłości. Oczywiście jest prawidłowym wkładanie wielu starań w malowanie.

Pytanie: Czy mogę namalować portret Mistrza?

Nauczyciel: Cóż, tak wielu ludzi zrobiło rzeźby oraz namalowało portrety dla mnie, ale w końcu żadne z nich nie wyglądały tak jak ja. Jest w porządku, żebyście malowali mnie, to nie jest problemem. Możecie użyć zdjęcia, z którego możecie malować.

Pytanie: Mistrzu, wiem, że wielu studentów naprawdę chce namalować Mistrza, a w szczególności wizerunki w inny przestrzeniach. Niektóre z obrazów wyglądają jak Mistrz i czuję jakby naprawdę miały one moc Twojego Faszen. Ale co powinniśmy zrobić z tymi namalowanymi portretami, ponieważ są one w końcu obrazami Mistrza i co z tymi szkicami?

Nauczyciel: Jeśli te szkice trzeba spalić, to spalcie je. To nie jest problemem. Podczas trwania okresu Rektyfikacji Fa, uczniowie Dafa powinni uczynić priorytetem dawanie świadectwa Fa.

Pytanie: A co w takim razie z tymi, które namalowane są dobrze? Zastanawiamy się czy moglibyśmy ofiarować kadzidelka przed nimi?

Nauczyciel: Po prostu zachowajcie je jako obrazy.

Pytanie: Mistrzu, po wysłuchaniu Twojej mowy dzisiaj, mój umysł i poglądy stały się szersze. Ale zastanawiałem się czy możemy mieć te rzeczy zanotowane pisemnie, ponieważ wielu ludzi nie jest tutaj, i oni są również całkiem utalentowani w sztuce.

Nauczyciel: Zobaczymy po tym jak zasady Fa, które tym razem nauczałem zostaną zebrane razem.

Pytanie: Miałem pustkę w głowie jeśli chodzi o to jak kroczyć ścieżką tworzenia [sztuki], ale teraz jasno to rozumiem i jestem bardzo szczęśliwy.

Nauczyciel: To jest dokładnie Fa, którego chciałem was dzisiaj nauczyć.

Pytanie: Mam jeszcze jedno pytanie. Weźmy mnie na przykład. Wszystko co studiowałem jest zachodnim malarstwem, ale naprawdę lubię chińskie malowanie pędzlem. Kiedy maluję, czy dobrze jest skupić się na tym co jest malowane, i nie być ograniczonym przez tradycyjne metodologie?

Nauczyciel: Jeśli mówisz, że chcesz mieć najlepsze z obu światów pod względem techniki, wydaje się, że niektórzy ludzie spróbowali tego wcześniej. Możesz spróbować, ale to musi ukazywać się jako harmonijne, być zrównoważone i sprawiać wrażenie naturalnego dla tych,

którzy na to patrzą. Jednakże, po próbach możesz poczuć, że nadal nie możesz znaleźć sposobu, żeby naprawdę złożyć razem wschodnią i zachodnią kulturę artystyczną.

Pytanie: Pozdrowienia Mistrzu. Czy w naszych obrazach możemy mieszać skrzydlate anioły, na przykład ze wschodu i zachodu razem?

Nauczyciel: W rektyfikacji Fa, pośród Bogów, którzy grają całkowicie pozytywne role, są Bogowie na wizerunek ludzi ze wschodu i zachodu, jak również Bogowie z różnymi innymi wizerunkami. To zależy całkowicie od tego co chcesz wyrazić w swoim obrazie, to jest od tego, czego potrzebuje kompozycja. Na przykład, pośród Bogów o wizerunku ludzi z Zachodu, niektórzy mają skrzydła, a niektórzy nie. To zależy od tego, jak kompozycja twojego obrazu przedstawia rzeczy. Powiem wam, ci Bogowie na niskich poziomach, wiedzieli że przyjdę rozpowszechnić Fa, więc stare siły zaplanowały że wpłyną oni na to jak rozpowszechniałbym to i na warunki społeczeństwa. Oczywiście nie zrobiłbym tego wedle tego co oni by chcieli. Wizerunek, który miałem przyjąć aby czynić rektyfikacji Fa podczas rozpowszechniania Fa był poważną kwestią dla wszystkich Bogów. Wtedy Buddowie i Tao dyskutowali na niskich poziomach nad kwestią wizerunku jaki miałem przyjąć, i w rezultacie tego został utworzony Taoizm. Tao chcieli, żebym wybrał obraz Tao i żebym nauczał Fa Tao za pomocą [prawd] Tao. Ale oni sami wiedzieli, że Tao jest przekazywane sposobem mistrz – jeden uczeń. Jeśli chodzi o takie podejście przekazywania nauka przez mistrza jednemu uczniowi, jak mógłbyś za pomocą tego ocalać istoty i szerzyć Fa? To by nie zadziałało, więc wymyślili jeden sposób i rozpoczęli religię na ziemi, która doprowadziła później do wyłonienia się religii Taoizmu. Później w religii Taoizmu, wielu Tao rozdzieliło się również na Buddów i Bodhisattwy, i raje Tao naprawdę powstały w niebiosach. Tak stało się dlatego, że chcieli żebym wybrał wizerunek Tao. Jeśli chodzi o Buddów, oni też chcieli stworzyć warunki dla mnie abym wybrał wizerunek Buddy. Powiedzieli, że powinienem wybrać wizerunek Buddy, bycie miłosiernym, ponieważ chciałem ocalać wszystkie istoty. Ale inkarnowałem w Chinach kontynentalnych. Jeśli reinkarnowałbym na Zachodzie wtedy Bogowie z wizerunkiem białej rasy również stworzyliby warunki do tego. Więc tak w historii rozpoczęły się dyskusje pomiędzy Tao i Buddami. Jak tylko zakończyłem przygotowania wszystkiego co chciałem, te dyskusje na temat wizerunku ustały. Nie podążyłem za aranżacjami starych sił.

Bogowie w raju, bez względu na rodzaj Bogów, gdy coś się dzieje w niebie omawiają to między sobą. Przyjście Jezusa na ziemi aby ocalać ludzi również było dyskutowane i koordynowane przez wszystkich Bogów wspólnie, ponieważ główne zdarzenia mające miejsce na ziemi oddziałują na niebiosach. Kiedy Budda chce rozpowszechnić Fa, nie może tego zrobić jeśli inni Bogowie tego nie uznają. Te rzeczy na temat dyskusji pomiędzy Buddami i Tao, które właśnie omówiłem należą do przeszłości, ponieważ po tym jak sprawa rozpowszechniania Fa została zdecydowana, nie było już o co walczyć, więc wszystko było dobrze

Pytanie: Akwarela jest trochę podobna do chińskiego malarstwa, i trochę podobna do obrazów olejnych. Do niektórych pracy wykorzystywane są akwarele jak i chińskie techniki malarskie...

Nauczyciel: Podstawy akwareli są zachodnie, więc akwarela jest zachodnią metodą malarstwa. Co do samej farby, nie ogranicza ciebie ona sama w sobie przed wykonaniem

akwareli czy chińskiego malarstwa. To nie problem jeśli używacie akwareli do malowania chińskich obrazów, i nie jest problemem także jeśli użyjesz akwareli do malowania obrazów [w stylu] olejnym. Akwarele same w sobie nie obejmują kwestii wschodniego lub zachodniego sposobu malarstwa; innymi słowy jaki rodzaj farby używacie albo jaki rodzaj malarstwa uprawiacie, jest oddzielną kwestią od sposobu malowania. Różnice pomiędzy wschodnimi a zachodnimi obrazami również nie ograniczają się tylko do intensywności używanych kolorów. Wewnętrzne znaczenia każdego z nich są uzupełniane i wspierane przez dwa typy kultury.

Wielu ludzi próbowało połączyć wschodnie i zachodnie style malarstwa, aczkolwiek wszyscy oni zawiedli. Chińskie obrazy oraz zachodnie obrazy nie różnią się tylko technikami w ich podejściu do malarstwa czy użyciu farby na powierzchni, stoją tam przeogromne kultury etniczne za obrazami. Wszystkie przenajróżniejsze umiejętności oraz techniki w każdej z kultur są kulminacją kultury tych ludzi jako całości. W zasadzie zrzućcie razem wschodniej oraz zachodniej sztuki nie jest wykonalne, chyba że wschodnia i zachodnia sztuka zostaną całkowicie razem zmieszane i staną się czymś co jest bez korzeni i wypaczone.

Pytanie: Chcielibyśmy namalować ustanawianie nieba i ziemi, innymi słowy, stare siły kosmosu są zniszczone, a dobre rzeczy.....to jest, kiedy ciało kosmiczne staje się dobre a złe rzeczy są zrzucone w dół. Czy w takim rodzaju scenerii, będzie dobrze umieścić wizerunki Bogów? Czy też powinniśmy poczynić po prostu jakieś zmiany w kolorze. [Wydaje mi się najprawdopodobniej], że najlepiej będzie umieścić kilku, których Mistrz wspominał już wcześniej.

Nauczyciel: Nie możecie malować abstrakcyjnie. Tematy, które są obrazowane muszą tam być. Innymi słowy musicie powrócić na prawą ścieżkę.

Pytanie: W odniesieniu do tych nadnaturalnych zwierząt w niebiosach, jak na przykład lwy, o których Mistrz wspominał, a także innych jak smoki i feniksy – weźmy smoki na przykład. Są smoki-bóstwa oraz czerwony zły smok, o których Mistrz wspominał w poprzednich pismach jak w „Czerwony Smok jest zabity.” Czy są jakieś różnice między tymi smokami?

Nauczyciel: Zewnętrzny wygląd smoków jest taki sam. I są dobre oraz złe smoki. Są złe smoki, dobre smoki oraz smoki-bóstwa. Smoki zwykle widziane w niebiosach i rajach Buddy są złotymi smokami, które świecą złotym światłem. Jest jedna rzecz, którą chce wyjaśnić: smoki opisane we wschodniej kulturze oraz smoki w zachodniej kulturze nie są tym samym stworzeniem, nie są tym samym gatunkiem. Smoki we wschodniej kulturze mają różne kolory, niektóre są w kolorach takich jak te czarno-białe ryby i są również czerwone, żółte, białe i czarne. Są one inne, ponieważ istnieją różnice w poziomach również wśród smoków. Są różnice wśród niebiańskich smoków, ziemskich smoków oraz tych, które mieszkają w wodzie. Co do smoków, do których odnosi się zachodnia kultura, są one rodzajem okrutnych bestii w piekle. Wiele razy, kiedy Chińczycy wspominają o smokach, wielu ludzi z Zachodu myśli o smokach jako złych – tak to oni czują. Jest to rzeczywiście różnica występująca we wschodnich i zachodnich kulturach. Smoki, o których mówią ludzie z zachodu mają głowę poniekąd podobną do tej smoka, mają chudy kark, masywne ciało jak dinozaur oraz bezpióre skrzydła. Ten rodzaj istot to niskopoziomowe stworzenia w systemie Bogów z zachodnim wyglądem. Smoki z piekła w systemie zachodnio wyglądających Bogów pluą piekielnym ogniem. Właściwie myślę, że ludzie w przeszłości źle dopasowali rzeczy w tłumaczeniu i nazwali bestie smokiem. Jest to różne od smoków wschodnich. *(Pytając zachodnich*

studentów) Powiedzcie mi, czyż zachodni koncept smoka nie jest taki, jak właśnie omówiłem? (*Odpowiedź: „Tak”*)

W zasadzie to nie są te same stworzenia. W niebiańskich królestwach zachodu zazwyczaj nie mają oni tego rodzaju smoków, do których odnosi się wschód, jako że nie jest to stworzenie z tego systemu. A w systemie Bogów o wyglądzie białych ludzi, które odpowiadają społeczeństwu białych ludzi na ziemi, aż do nawet niższych sfer nie ma takich rzeczy jak smoki w tym systemie ani nie ma żadnego przejawu tego rodzaju zwierząt. Ale mają oni wiele stworzeń, których nie ma w systemie Bogów mających wygląd wschodnich ludzi. Na przykład na zachodzie był rodzaj bestii na ziemi, której dolna część ciała była koniem, a górna część ciała była człowiekiem. Nie ma takiej rzeczy w systemie wschodniego świata. Tak więc nie jest to tylko kwestia różnic w kulturach. Tak jest ponieważ niektóre rzeczy nie istnieją w innym światowym systemie.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym zadać pytanie. Jestem malarzem olejnym i jest to bardzo czasochłonne, żeby dokończyć dobry obraz. [Pytam] ponieważ wiem, że jest dużo projektów do zrobienia.

Nauczyciel: Pilni uczniowie Dafa są wszyscy bardzo zajęci. Podczas trwania okresu rektyfikacji Fa muszą wyjaśniać fakty i ratować wszystkie istoty. I w ramach tego, co wam dzisiaj powiedziałem ci z nas tutaj, którzy posiadają te specjalne umiejętności także powinni tworzyć dzieła sztuki. Tworzenie tych prac zajmuje sporo czasu i jestem tego bardzo świadom. Ale nie martwcie się, postarajcie się jak najlepiej wykorzystać czas, jaki macie na malowanie i rysowanie. Po prostu nie przeciągajcie tego za długo. Malujcie tak dużo, jak możecie, a my zorganizujemy wystawę, kiedy prace będą prawie gotowe.

Pytanie: Mistrzu, to o co ja chciałbym się zapytać jest, cóż, jak wyważyć te dwie sprawy. Mamy tylko daną ilość czasu i kiedy robimy jedną rzecz, nie będziemy w stanie zrobić czegoś innego.

Nauczyciel: Słusznie, a zatem planujcie rzeczy rozsądnie. To o co ja was proszę nie jest tylko ze względu na innych i dla pozostawienia tych rzeczy dla ludzi przyszłości – to także jest pomocne w waszej własnej kultywacji. Ponieważ wy wszyscy żyjecie w tym społecznym środowisku, wszyscy musicie wykroczyć z tego okresu czasu. Innymi słowy, takie są właśnie ludzkie wyobrażenia teraz, ludzie są w wielkiej kadzi z farbą i ci z was, którzy mają te specjalne umiejętności nie mieli wyjścia jak być bardziej pod tego wpływem niż inni. A zatem podczas trwania waszego procesu tworzenia dzieł sztuki oraz powrotu na prawą ścieżkę, czyż nie oczyszczacie się? I czyż nie wznosicie się artystycznie? Tak, zasadniczo zmieniacie się i zmieniacie się w ramach waszych koncepcji. Czyż nie kultywujecie siebie samych?

Pytanie: Wczoraj widziałem Mistrza kręcącego Falun na konferencji i byłem wielce poruszony. Jeżeli namaluje tę scenę opartą na moich pomysłach, a Mistrz miał wtedy garnitur na sobie, czy będzie to za bezpośrednie albo za szczegółowe?

Nauczyciel: Jest w porządku namalować to i w porządku jest namalować mnie w garniturze.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym zadać dwa pytania. Jedno to, nasze Falun Dafa uwzględnia wielu Bogów, tak więc z taką ilością Bogów i oczywiście po tym jak studenci ukończą kultywację staną się różnymi Buddami, Tao i Bogami, zatem właśnie teraz chcemy malować

dużą liczbę współkultywujących, którzy kultywują dobrze – niektórzy z nich kultywowali już niezwykle dobrze – możemy ich namalować; zatem co do Bogów, w których wierzą prawie religie i o których Mistrz wspominał oraz w buddyzmie jest także dużo prawych Bogów, czy możemy ich malować?

Nauczyciel: W wielu przypadkach możecie. Ujmijmy to w ten sposób, Bogowie wspomniani w buddyzmie oraz wszyscy Buddowie, Bodhisatwy wspomniani w buddyzmie, o których ludzie wiedzą są w porządku do namalowania. Lao-dzy, Tao, Jehova, Jezus, Święta Maria... nie ma problemu z namalowaniem ktoregokolwiek z nich. Ale ma mało sensu aby uczniowie Dafa, którzy są w procesie dawania świadectwa Fa, przedstawiali Bogów, którzy nie mają nic wspólnego z Dafa. Co do tego, co powinniście i jak powinniście to przedstawić, nie ma potrzeby bym o tym za dużo mówił.

Pytanie: Mam kolejne pytanie, a dotyczy ono niektórych klasycznych prac, które pozostawione są z okresu Renesansu takich jak: Ostatnia Wieczerza itd. Myślę, że takie rodzaje prac są ogromnym projektem i chciałbym abyśmy my także pozostawili jakieś naprawdę dobre prace, ale nie przyjmując takich samych form, jak ich ponieważ nasze będą przedstawiać Falun Dafa. Ale istota będzie ta sama. Po pierwsze i najważniejsze, pomysł musi być dobry, potem techniki powinny być solidne, a my musimy tak samo mieć czas, jak i wiele innych warunków wstępnych. A zatem sądzę, że aby tego rodzaju projekt wykonać dobrze, powinniśmy ogólnie włożyć w to wiele wysiłku.

Nauczyciel: Twój pomysł jest wielki. Nie martw się i nie spiesz się. Możesz tworzyć rzeczy opierając się na możliwościach, które obecnie posiadasz. Rozpoczynasz to i jeśli posiadasz zdolności, to śmiało zrób to; jeżeli nie możesz tego zrobić, ludzie po tobie na pewno to zrobią. Ludzkość zdecydowanie stworzy coś wspaniałego dla Dafa, ponieważ Dafa przyniosło tak wiele błogosławieństw ludzkości! (Aplauz)

Pytanie: Mistrzu, myślę, że Buddowie na chińskich obrazach są bogato zdobieni i tak też są namalowani, tak pięknie, ale to co malowane jest dziś jest bardzo proste i nie wydaje mi się, że wygląda dobrze.

Nauczyciel: Perspektywy ludzi są różne. Tak rzeczy manifestują się tutaj w tym miejscu ludzi. W różnych okresach czasu Buddowie przedstawili ludziom ubiór różnych okresów. Kiedy zacząłem nauczać Fa i wiele Bodhisattw przybyło, żeby mnie zobaczyć, nigdy byście nie zgadli jak były ubrane. Wiecie, podczas trwania Wielkiej Rewolucji Kulturalnej dziewczyny najbardziej lubiły nosić te trawiasto-zielone uniformy wojskowe. (Wszyscy się śmieją) Przybyły nosząc trawiasto-zielone uniformy wojskowe. To co mam na myśli to to, że Buddowie przedstawiają rzeczy oparte na wyobrażeniach ludzi tego świata w różnych okresach. Właściwie oryginalny wygląd Buddów jest ten z żółtą kasają oraz niebieskimi kręconymi włosami. Oczywiście, to jak rzeźby były stworzone oraz obrazy namalowane w starożytnych czasach różnią się do pewnego stopnia od sposobu, w jaki zrobione są one teraz. Wtedy malowane wizerunki Buddy były olśniewająco dekorowane i delectowały oczy. To również było przedstawiane opierając się na koncepcjach ludzi tego okresu. Oczywiście, jeżeli ktoś może widzieć prawdziwy wizerunek Buddy, będzie on również widział raj Buddy oraz splendor ciała Buddy – to jest niesamowicie wspaniały widok. Bogowie celowo zmieniają ich manifestacje dla ludzi.

Pytanie: Nasze obrazy są teraz bardzo proste.

Nauczyciel: Buddowie oraz Bodhisattwy, którzy byli malowani w Dynastii Tang posiadali dużo zdobień. Kiedy wy malujecie, jeśli chcecie stosować się do portretów zrobionych w Dynastii Tang, to też jest to w porządku.

Pytanie: Spędziłem pół roku w Luwrze. Podczas, gdy docent przedstawiał obraz „Mona Lisa,” słyszałem go, jak mówił o Bogach przeszłości. Powiedział, że Mona Lisa obrazuje wizerunek Boga przeszłości oraz, że Bogowie nie nosili żadnych ozdób. Ale właśnie słyszałem, jak Mistrz mówił o tym i jestem zmieszany.

Nauczyciel: To co przedstawia ten obraz to człowiek, a nie Bóg i nie jest to takie wspaniałe, jak ludzie mówią. Poza tym cienie na nim nie są dobre.

Pytanie: Docent powiedział, że odzwierciedla to arystokratów z przeszłości i że arystokraci z przeszłości nie nosili żadnych ozdób.

Nauczyciel: Wszystko, co zostało powiedziane przez ludzkie istoty i słowa docenta są niemiarodajne. Wiele Bogów w niebiosach nosi kolczyki. Boginie niebios noszą ozdoby takie jak kolczyki i te są również narzędziami Fa. Co do Bogów o wyglądzie zachodnim wygląda na to, że Boginie noszą bardzo mało ozdób. Najwidoczniej Bodhisattwy noszą stosunkowo więcej ozdób. Zazwyczaj Bogowie noszą naszyjniki, a Bodhisattwy mają także długie sznury z dużymi paciorkami różańca, naprawdę długie.

Pytanie: Mistrzu, co to oznacza, kiedy niebiańskie panny rozrzucają kwiaty? Po dzień dzisiejszy tego nie wiem.

Nauczyciel: One rozrzucają kwiaty tylko wtedy, kiedy na ziemi jest ktoś, kto ocala ludzi nauczając Tao lub robi wielkie oraz znaczące rzeczy. Wielu studentów widziało to, ilekroć Mistrz naucza Fa, one rozrzucają kwiaty. (Aplauz) One zachęcają wszystkie istoty, a zatem rozrzucają dla was kwiaty.

Pytanie: Nie widzę często Bogów w innych wymiarach, i również nie mogę zobaczyć ich bardzo wyraźnie. Jak mogę wiedzieć czy to co rysuję bądź maluję jest przedstawione precyzyjnie? To jest duży problem. Co jest wymagane podczas rysowania gdy chcę przedstawić Bogów?

Nauczyciel: Zazwyczaj, jeżeli znasz w przybliżeniu rodzaj ich ubioru i wizerunku, to jest już punkt początkowy. Wielu uczniów Dafa spośród was widzi różnego rodzaju sceny, więc możesz posłuchać tego co opisują. Jeżeli rysujesz lub malujesz, naturalnie będziesz wiedział jak dobrać kompozycję twojego rysunku i tego co on przedstawia.

Pytanie: Chciałbym zadać pytanie nawiązując do malunków tworzonych przez dzieci. Dzieci są niewinne i czyste, lecz nie znają żadnych [malarzkich] technik. Kiedy malują, czy ich sposób wyrażania bardzo różni się od tego co chcemy uzyskać, co jest doskonale pod względem zastosowanych technik?

Nauczyciel: Tak, malarz jest malarzem, a dziecko jest dzieckiem, i dziecko nie jest na równi z malarzem. Kiedy dziecko lubi malować, to jest to początek postępu w kierunku stania się malarzem, ale nie znaczy to że ono jest malarzem. Jeżeli ktoś nie potrafi dobrze malować, to nigdy nie będzie uważany za kogoś kto może malować. Zawsze będzie różnica między byciem w stanie malować, a nie byciem w stanie malować. Więc dzieci muszą się uczyć i

czynić dobrze w tym co studiują. Nawet rodzaje obrazów które dorośli przygotowali dla dzieci w tych dniach pojawiły się dopiero po pojawieniu się modernistów. Książeczki z obrazkami opracowane dla dzieci w przeszłości, również, i te książeczki obrazkowe, były wykonywane przy pomocy tradycyjnych technik.

Pytanie: Więc jeżeli młode dzieci chcą przedstawiać rzeczy Dafa, jeżeli przedstawiają je w sposób bezpośredni, czy mogłoby to być problemem? Czy jest tak że tylko ludzie z formalnymi kwalifikacjami i wystarczającymi technikami mogą przedstawiać te rzeczy?

Nauczyciel: Dzieci mogą trenować technikę rysunku, i rysunków wykonanych w czasie treningu nie można uznać za udane prace, lecz to co robią jako pracę domową w szkole artystycznej może być pokazywane i oceniane w szkole. Uczniowie szkół Minghui oczywiście powinni studiować Fa, i zajęcia artystyczne zdecydowanie powinny obejmować rysowanie rzeczy Dafa i praktykujących, lecz to jest tylko uczeniem się i wykonywaniem pracy domowej. Mam jednak nadzieję że wszystkie zajęcia z rysunku w szkołach będą mogły rozwinąć u uczniów podstawowe techniki w sposób formalny i standardowy. W rzeczywistości, czy rysowanie Bogów bez [odpowiednich] umiejętności, nie jest zniekształceniem wizerunku Bogów? Nawet jeżeli intencja jest dobra, widziane z innej perspektywy, Bogowie nie mogą być narysowani lub namalowani byle jak, prawda? Jeśli nie wiesz jak rysować lub malować, jak mógłbyś przedstawić podniosłe, cudowne i prawe cechy Bogów? Oczywiście wyjątkiem jest rysowanie lub malowanie praktykujących.

W szkołach Minghui, jeżeli studenci chcą trenować technikę rysunku, to nie jest problemem, i szkoły mogą pomiędzy sobą wystawiać, porównywać i przeprowadzać analizę tych prac które zostały dobrze zrobione. Myślę jednak że prace na prawdziwie wysokim poziomie, wymagają bycia umiejętnym, i szczególnie w przypadku wystaw, powinniśmy przedstawiać prawy, tradycyjny i profesjonalny standard.

Pytanie: Kiedy namalowane sceny przedstawiają uczniów Dafa i Mistrza wykonującego Fa-rektyfikację, Buddowie, Tao i Bogowie w innych wymiarach są namalowani. Ponieważ żaden z Bogów ze starego kosmosu nie bierze udziału w Fa-rektyfikacji, czy można to rozumieć że jest to manifestacja ciał uczniów Dafa w różnych wymiarach, którzy uczestniczą w Fa-rektyfikacji w różnych wymiarach?

Nauczyciel: To nie jest tak że żaden z Bogów nie bierze udziału. Większość Bogów w kosmosie nie bierze udziału, lecz poza starymi siłami, jest część [Bogów] którzy są w stanie całkowicie podążać za wymaganiami Mistrza i odgrywać pozytywną rolę, są też niebiańscy żołnierze i niebiańscy generałowie którzy również ochraniają Fa. To nie jest tak że nikt z Bogów nie uczestniczy – niektórzy prawi Bogowie uczestniczą. Możesz śmiało iść naprzód i namalować ich. Uczniowie Dafa mogą skorzystać z pomocy boskich mocy i gong, kiedy posiadają prawe myśli, lecz trudno jest im wezwać ich boską stronę która dopełniła kultywację.

Pytanie: Kiedy uczniowie Dafa biorą udział w rektyfikacji Fa w innych wymiarach, czy mają oni również wizerunek Buddów, Tao lub Bogów? Czy są oni o takich samych wizerunkach jak inni Buddowie, Tao i Bogowie?

Nauczyciel: Tak, ich wizerunki są takie. Uczniowie Dafa dają świadectwo Fa tylko pośród codziennych ludzi. Po drugiej stronie, w zasadzie oni się nie poruszają. Ale kiedy wysyłają prawe myśli mogą oni wzywać swoje zdolności po tej drugiej stronie. Dawanie świadectwa

Fa jest w największej części czynione przez ich główne ciało tutaj, a kiedy ich prawe myśli są silne, mogą wezwać swą energię, narzędzia Fa oraz boskie moce – tak to zazwyczaj jest.

Pytanie: Zatem czy oni mogą tylko tam siedzieć?

Nauczyciel: Tak jest ponieważ niedozwolone jest im poruszać się samemu, kiedy główne ciało nie jest obecne. A tak jest ponieważ, kiedy ich główne ciało ukończy kultywację poruszają się one wraz z nim. Jeśli poruszałiby się bez głównego ciała, czyż nie byłoby to równoznaczne dla tej części z byciem niezależną? I czyż nie stałoby się to innym istnieniem wtedy? I mogłoby zająć twoje miejsce, obrócić się i kontrolować ciebie. Czy mogłoby to być dozwolone? Zatem wszystko co byłoby wykultywowane nie byłoby więcej tobą, a to nie jest dozwolone. A zatem jest wymagane, że po tym jak główne ciało zakańcza wszystko, zostaną one połączone w jedno. Pozwólcie mi powiedzieć to w ten sposób, jeśli wasza ręka zaczęłaby poruszać się sama i nie można byłoby nad nią zapanować, to czy ona ciągle byłaby wasza? *(Wszyscy się śmieją)*

Pytanie: Jeśli oni się nie ruszają po tej drugiej stronie, to jak mogą oni coś zrobić?

Nauczyciel: Tymi, którzy naprawdę coś czynią jesteście wy, którzy dajecie świadectwo Fa w ludzkim świecie. Wy jesteście tymi, którzy wysyłają prawe myśli tutaj oraz wy wyjaśnacie fakty i ocalacie ludzi tego świata. Kiedy wasze prawe myśli są silne, możecie wezwać waszą energię. Na różnych poziomach jest energia, narzędzia Fa oraz gong różnych poziomów i im silniejsze są wasze prawe myśli tym silniejsza jest wasza zdolność, aby je wezwać. Pierwotne duchy niektórych studentów mogą opuścić powłokę, opuścić ciało i one również odgrywają rolę w rektyfikacji Fa. Ci, których duchy pierwotne potrafią opuścić powłokę są tymi, którzy potrafią kontrolować boską część ich ciała, która ukończyła kultywację.

Pytanie: Jest wiele Buddów, Bogów i Tao w malowidłach buddyjskich. Czy możemy użyć ich jako odniesienia?

Nauczyciel: Tak, możecie.

Pytanie: Ponieważ pochyły styl kaligrafii jest wypaczony, czy to oznacza, że powinniśmy używać normalnego stylu, czy też stylu pisowni oficjalnej, kiedy wstawiamy słowa, wiersze lub inskrypcje na nasze obrazy?

Nauczyciel: Pochyły styl kaligrafii jest pisany w stanie, kiedy osoba pobłąza swojej negatywnej stronie oraz dominują jej wyobrażenia. Uważam, że jest dobrze pisać starannie oraz przejrzysto. Ponieważ znaki zostały przekazane ludziom od Bogów, czyniąc tak jest to pełne szacunku dla Bogów. Mogę wam powiedzieć jedynie prawdy Fa. Możecie powiedzieć: „Lubię styl pochyły i to, co praktykowałem jest stylem pochyłym.” Obecnie nie jestem zaniepokojony tym, co robią zwykli ludzie, ale uczniowie Dafa muszą być prawi.

Pytanie: Mistrzu, czy mógłbyś pomówić proszę o tym co myślisz na temat fresków z Dunhuang?

Nauczyciel: Kiedyś był tam duży klasztor w starożytnych czasach, ale budowla została zniszczona przez wojny oraz lata zaniedbania. Freski z Dunhuang zostały wykonane w okresie czasu około Dynastii Tang. Niektóre z nich obrazują sceny w niebiosach. Ponieważ były one namalowane kiedy buddyzm był w okresie rozkwitu oraz wielu ludzi wierzyło w

Buddów i wierzyło w religie, wielu ludzi widziało sceny Buddów oraz Bogów i ludzie je zobrazowali. Ale będąc pod wpływem niedojrzałych umiejętności wschodu, ich prace nie były tak dojrzałe i dokładne jak prace zachodnie w zakresie perspektywy wizualnej oraz struktur ciała. Niemniej jednak fakt, że ci ludzie mieli takie umiejętności, jeden do dwóch tysięcy lat temu, pozwolił buddyzmowi oraz sztuce w Chinach przedstawić świetność tej starożytnej kultury.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym się zapytać Ciebie o inne starożytne cywilizacje, na przykład, Egipt oraz kulturę Majów w Południowej Ameryce. [Bogowie, w których wierzyli] wydają się bardzo różnić od Buddów, Tao oraz Bogów, jakich my znamy. Czy one naprawdę istniały kiedyś?

Nauczyciel: Te cywilizacje istniały. Ci ludzie wierzyli w różnych Bogów i wielu z nich było prawdziwymi Bogami.

Pytanie: Mistrzu, w odniesieniu do nadnaturalnych zwierząt ze wschodu oraz Bogów wschodu, jakie narzędzia Fa zazwyczaj oni posiadają?

Nauczyciel: Jej, to tak, jakbyś zapytał się o to, jak wiele cząsteczek jest w kosmosie. Jest ich tak wiele, tak bardzo wiele. Każdy Bóg posiada narzędzie Fa i to więcej niż tylko jedno. Narzędzia Fa tych, którzy wzniesli się poprzez kultywację powstały podczas trwania procesu kultywacji osoby. Na przykład miski, różańce oraz drewniane dzwonki, które mnisi buddyjscy często używali, miotełka z końskiego włosia oraz miecze Taoistów itd. – wszystkie te rzeczy mogą stać się narzędziami Fa, kiedy osoba kultywuje. Kiedy mnich porusza się po paciorkach różańca jeden po drugim, intonując codziennie imię Buddy, energia w jego rękach wzrasta w miarę wzrostu jego poziomu i jak on w dalszym ciągu porusza się tak po nich, energia w nich staje się całkiem obfita, a nawet natura paciorków się zmienia. Kiedy on później ukończy kultywację każdy paciorek stanie się narzędziem Fa, a cały sznur paciorków razem tworzy inne narzędzie Fa. U tych, którzy osiągają wysoki poziom, każdy paciorek jest jak świat i posiada w sobie wszystko. Wszelakiego rodzaju rzeczy mogą stać się narzędziami Fa. Kiedy uczniowie Dafa dają świadectwo Fa, kiedy piszecie artykuł, żeby dać świadectwo Fa możliwe, że nawet wasz długopis może stać się w przyszłości narzędziem Fa. Kiedy coś używane przez kultywującego zdobyło zasługę oraz cnotę może stać się narzędziem Fa i w to wliczają się pędzle, długopisy oraz ołówki, których użyliście do malowania lub rysowania kiedy dajecie świadectwo Fa.

Pytanie: Mistrzu, mam pytanie odnośnie rzeźb. Greckie oraz rzymskie rzeźby wydają się być bardzo dokładne. Ale kiedy patrzę na rzeźby Buddów z Dynastii Tang w Chinach, uważam, że [pomimo, że nie są one tak dokładne] są bardzo poruszające. A zatem nie sądzę, że proporcje wpływają na ludzki podziw dla Bogów.

Nauczyciel: To prawda. Rzeźby Buddów oraz Bogów posiadają faszę Buddów oraz Bogów w sobie, tak więc oczywiście różnią się od zwykłych rzeźb i dlatego też mogą wzruszać ludzi. To jest dokładnie to, o czym właśnie teraz mówiłem. Chińczycy przykładają szczególną uwagę do przekazywania uczuć oraz idei, podczas gdy zachodni ludzie skupiają się na dokładnym wyrazie tego, co jest na powierzchni. To są dwa różne podejścia i oba mogą ekscytować ludzi. Te wschodnie obrazy oraz rysunki mogą wzruszać ludzi ponieważ przedstawiają one Bogów – nie mogłyby gdyby były obrazami codziennymi ludźmi. Bogowie w zachodnich obrazach mogą również wzbudzać uczucie podziwu. Ale, kiedy zachodnie obrazy przedstawiają zwykłych ludzi wtedy ludzie nie będą podekscytowani. Jeśli

umiejętności oraz techniki chińskich obrazów, rysunków i rzeźb byłyby tak dojrzałe i dokładne jak te zachodnie, czyż nie byłyby one bardziej poruszające oraz bardziej żywe? Nie możecie uważać, że niedojrzałe i niedoskonałe dzieła sztuki są w porządku ze względu na wpływ, jaki mają Bogowie. Perfekcyjne dzieło sztuki z obecnością Boga jest tym co najświętsze.

Pytanie: A zatem powinniśmy uczyć się z ich technik?

Nauczyciel: To o czym mówię, to nie tylko technika. To o czym mówię, to to że powinniście malować oraz rysować w tradycyjny i prawy sposób oraz dać z siebie wszystko by doskonalić swój kunszt. W ten sposób polepszacie się i również okazujecie szacunek Bogom.

Pytanie (Przetłumaczone): To o co ja chciałbym zapytać, to: używam komputera do robienia szkiców i często robię zbliżenia. Na przykład mogę zrobić zbliżenie ucznia Dafa lub codziennego człowieka. Zastanawiałem się czy mogę robić zbliżenia ludzkiej twarzy itd. w moich projektach. Nie jestem pewien, czy jest to właściwe, czy też jaki jest standard.

Nauczyciel: Tak możesz. A w dodatku do zbliżeń możesz użyć całej osoby, jako model. Ale musisz mieć poprawny standard estetyczny zamiast podążać za tym co ci się podoba w oparciu o ludzkie wyobrażenia.

Pytanie: Nauczycielu, umiejętności studentów w Chinach są lepsze niż nasze w tym względzie. Innymi słowy, byli oni lepiej przeszkoleni. Czy mogliby oni przyczynić się w kilku rzeczach? To co mam na myśli jest to, że nasi studenci w Chinach powinni mieć sporą liczbę obrazów, które są lepsze od naszych.

Nauczyciel: Obecnie nie liczymy na studentów w Chinach kontynentalnych. W tym momencie mamy uczniów Dafa w krajach poza Chinami kontynentalnymi, którzy są fachowcami w tym obszarze i w tej pracy. Oczywiście nie byłoby problemu, żeby znaleźć tysiąc uczniów Dafa w Chinach kontynentalnych, którzy są znakomitymi malarzami. Aczkolwiek w tym momencie mają tam miejsce okrutne prześladowania.

Pytanie: To co ja chciałbym zapytać to: jak filmy, program telewizyjne oraz rysunki i obrazy powiązane są z tradycyjnymi rysunkami oraz obrazami?

Nauczyciel: Nic nie jest wolne od wpływu trendów swoich czasów – dlatego też wygląd postaci w wielu kreskówkach jest właściwie całkiem brzydki w moim mniemaniu. Niektóre, które mają na celu przedstawiać dobroć, nie są dobre, a ich wygląd jest właściwie całkiem ohydny. To co ja wam dzisiaj mówię, to jest powrócić do ścieżki istoty ludzkiej poprzez prawe myśli, Dobroć oraz tradycyjne i prawe podejścia. Podczas przecierania ścieżki dla ludzi przyszłości tego świata, uczniowie Dafa muszą wprawdzie odnaleźć znów swe prawe myśli w odniesieniu do sztuki.

Pytanie: Mistrzu, chciałbym się Ciebie zapytać, jak malowanie odnosi się do komponowania muzyki.

Nauczyciel: W obydwu przypadkach powinniście tworzyć dzieło z prawymi myślami. Wcześniej mówiłem do tych, którzy zaangażowani są w komponowanie muzyki. Właśnie skończyłem z nimi rozmawiać, tak więc nie będę tutaj o tym mówił. Z nimi także rozmawiałem przez kilka godzin.

Pytanie: Nauczycielu, mówileś o współczuciu, ale ja nie chcę obrazować bardzo dużej sceny.

Nauczyciel: Wówczas obrazowanie małych tematów także jest dobre. Obydwa są w porządku. Jeśli chcecie obrazować bardzo małe kwestie i nie chcecie przedstawiać dużych scen i chcecie mało-rozmiarowy obrazek, to też będzie to działać.

Pytanie: Mistrzu, jak wygląda Osiem Grup Niebiańskich Strażników Prawa?

Nauczyciel: Osiem Grup Niebiańskich Strażników Prawa było wspomnianych przez Siakjamuniego. Odnosił się on w zasadzie do ośmiu rodzajów wszelkiego istnienia – ośmiu grup istot, żyć. To co ja zaaranżowałem to by żołnierze niebiańscy oraz niebiańscy generałowie byli waszymi strażnikami prawa, i są również smoki – te dwie grupy. Oczywiście bardzo mała liczba uczniów Dafa także posiada wyjątkową sytuację z ich strażnikami prawa. Strażnicy prawa tych innych grup nie mogą być opisane dokładnie ponieważ wszelkie istnienie w tych kilku innych grupach w całości przechodzi przez rektyfikację Fa. Czy zostaną one zachowane i czy przejdą dalej, okaże się po rektyfikacji Fa.

Nauczyciel: Podnosiłeś już swoją rękę kilka razy.

Pytanie: Chciałbym tylko powiedzieć, że czuję, że Dafa dostarcza nam wielu tematów do naszych prac. Po tych kilku latach Dafa wstrząsnęło niebem i ziemią.

Nauczyciel: Tak, to prawda

Pytanie: Tak więc jestem bardzo podekscytowany i czuję, że jest tak wiele tematów w Dafa, które są naprawdę poruszające i godne wychwalania. Jako uczniowie Dafa oraz artyści mamy tę odpowiedzialność i musimy wypełnić to, co powinniśmy zrobić. Ale oczywiście, właśnie kiedy malujemy lub rysujemy stawiamy czoła sporej ilości wyzwań. Dziś, po tym jak Mistrz osobiście wyjaśnił sprawy czujemy, że mamy teraz kierunek dla wielu rzeczy. Chciałbym poruszyć specyficzną kwestię, którą jest moja nadzieja na to, że organizatorzy naszej wystawy sztuk pięknych podejmą się ogólnej koordynacji w zakresie głównych tematów. To dlatego, że w naszych umysłach jest wiele tematów, które powinniśmy namalować lub narysować i są one całkiem ważne.

Nauczyciel: Koordynacja, o której wspomniałeś jest ważna. Kiedy ktoś z was otworzy swoje myślenie, śmiało, naszkicujcie pomysły, wtedy ci z was, którzy mają zdolności do malowania lub rysowania mogą śmiało popracować nad nimi zamiast opracowywać swoją własną pracę. Robienie tego w ten sposób także będzie dobre.

Pytanie: Niektórzy uczniowie Dafa mają bardzo dobre projekty oraz bardzo dobre pomysły, ale nie posiadają dobrych umiejętności. Więc, tak jak robimy rzeczy w stacjach radiowych oraz stacjach telewizyjnych, które zostały założone przez uczniów Dafa, możemy też dzielić się naszymi informacjami, materiałami, projektami oraz technikami. W szczególności powinniśmy zapewnić jakość naszych głównych tematów ponieważ na pierwszej wystawie uczniów Dafa powinniśmy zademonstrować poziom, który prawdziwie reprezentuje nas uczniów Dafa. Tak więc myślę, że duże i małe prace – obie są dobre. Aczkolwiek jest trochę ciężko wystawić coś, co jest zbyt duże. Na przykład, powiedzmy, że mam doskonale pomysły i wydaje mi się, że moje techniki mogą osiągnąć pewien poziom, ale uważam, że wielu rzeczy

nie mogę widzieć lub nie wiem, jak je narysować albo namalować, wtedy możemy wzajemnie się uzupełniać.

Nauczyciel: Tak, właśnie tak powinniście to zrobić. Możecie mieć dwoje ludzi, odpowiedzialnych za wymyślanie pomysłów i projektów, a następnie ktoś, kto jest w stanie namalować lub narysować je, może śmiało pracować nad nimi. W ten sposób możecie zredukować czas potrzebny na wymyślanie swojej własnej pracy. Powinniście mieć tylko podstawę, powierzchowny i ogólny zarys, a ponieważ każdy z was ma umiejętności oraz zdolności, będziecie w stanie pójść z tym dalej. Uważam, że ten pomysł jest bardzo konstruktywny.

Myślę, że to wszystko co powiem. To co pozostało, to bardziej specyficzne rzeczy i możecie poradzić sobie z nimi dobrze oraz dojść do tego, jak stworzyć ścieżkę ucznia Dafa ponieważ wszystko, co dzisiaj robicie jest najwyższej wagi. Jeżeli będziecie radzić sobie dobrze, ludzkość będzie to naśladować; jeżeli nie będziecie radzić sobie dobrze, ludzkość również będzie to naśladować. Tak więc uczniowie Dafa powinni działać właściwie. Te wasze prace, które nie są dobre lub nie są prawie nie mogą zostać zaprezentowane publicznie ponieważ może to mieć wpływ na ludzkość. Także nie tylko powinniście robić to w sposób tradycyjny i prawy, obrazować to co dobre, obrazować współczucie, wychwalać Dafa oraz oddawać chwałę Bogom, ale również w tym samym czasie powinniście demonstrować wysoki poziom znakomitości w zakresie umiejętności oraz demonstrować tradycyjny i prawy standard.
(*Oklaski*)